



je zgornjevipavski časnik

Moja zavarovalnica



Ajdovščina / September 2003 / številka 15 / 7300 izvodov / cena 0 sit



Veno Pilon, Stara elektrarna ob Hublju

**Klepet pod latnikom,
Irene Mislej, stran 6**

Vstajenje Primorske – Čas, ki živi

Šestdesetice dajejo ton poznemu poletju in začetku jeseni letošnjega leta. Šestdeset let Goriške fronte, šestdeset let začetkov primorskega partizanskega šolstva, šestdeset let formiranja zloglasnih »bataglioni speciali«, šestdeset let od obešenja partizanov v Vrhpolju.

Vstajenje Primorske!

Zagomazelo je pred šestdesetimi leti na Primorskem, še bolj ponosno dvignilo glavo in zahtevalo svoje. Dolga leta teptano in zatrto. Tudi za ceno mladih življenj: mogoče še preveč ognjevitno in neučakano, vihravo. Zato je lahko Ciril Zlobec, na proslavi v Ajdovščini, kjer so se srečali partizanski učitelji, govoril o »mešanici ponosa in bolečine«.

O tem moramo govoriti in pisati. Da tudi mladi rodovi, ki se jim »zgodbe« iz preteklosti zdijo neskončno oddaljene in neoprijemljive, ne bi pozabili, da je čas zelo relativen pojem. »Opredmetijo« ga šele dogodki z dnevom, mesecem in letom. Vsak ima svoje izročilo. Pozitivno in negativno. Pozitivno sprejmimo kot izhodišče in podporo poti naprej, negativno kot opomin, da se ne bi več zgodilo. Tudi za danes in jutri to velja. Potem bomo lahko rekli, da obstaja:

Čas, ki živi!

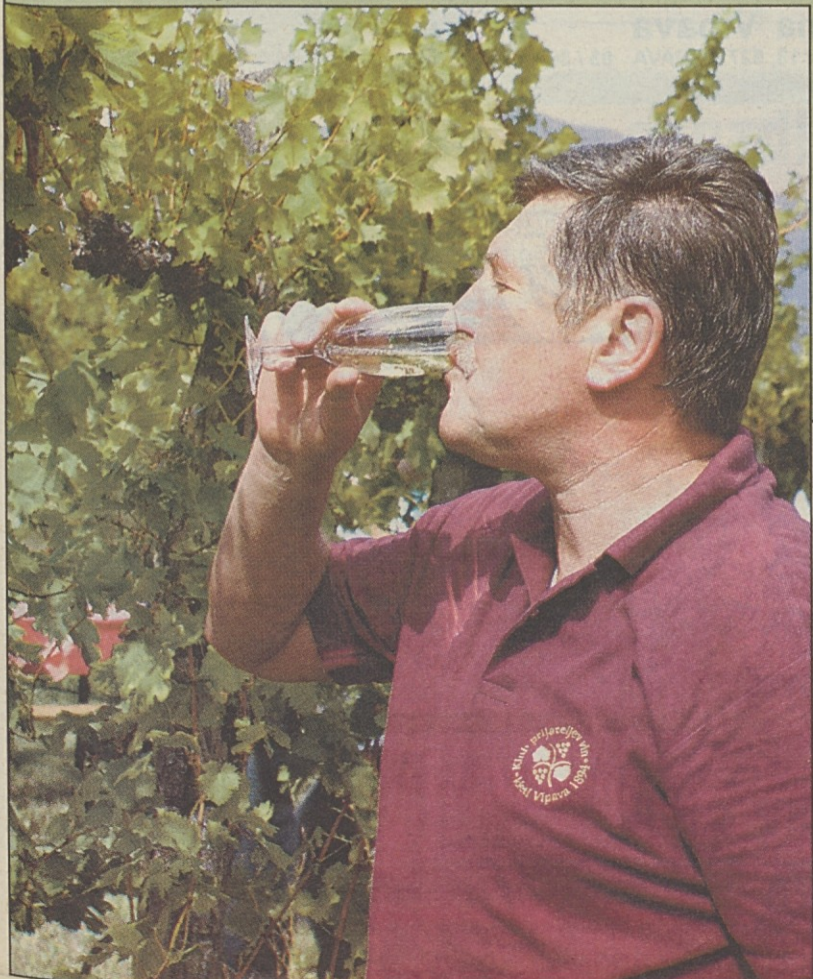
Ivan Mermolja

**Pilonova galerija
je po 30. letih živ
organizem,
predstavitev
Portretov Damirja
Globočnika in
Tihomirja Pinterja**



Foto Primož Breclj

**»Sladek je letošnji
mošt«, stran 4**



**Marko Nabergoj in
Viki Grošelj na višini
5500 m, stran 13**



**Vipavska
trgatev
se je
začela po
bandimi,
stran 2**



**Mozart in
Puccini z
Japonci v
Ajdovščini,
stran 7**





POD LATNIKOM

Vsi slovenski prvošolčki s fructalovo brisačko

Konkurenca je neizprosna in tako so tudi v Fructalu že lansko leto zaznali potrebo po dobrih, a cenejših pijačah, primernih zlasti za šole in vrtnice, pa tudi za mlajše otroke v starosti do osem let. Takoj so pristopili k delu in že prve dni oktobra bo stekla polnitev dveh okusov Fruca (korenčka in višnje) ter ledenega čaja v Tetra Brik pakiranju volumna 200 ml. Vsi trije proizvodi naj bi nadomestili izpad Tetra Prisma embalaže, ki jo umikajo iz proizvodnje, predvsem pa zapolnili vrzel vsem tistim potrošnikom, ki jim je bil volumen 330 ml prevelik in/ali predrag.



Da bi bili novi proizvodi tudi cenovno dostopni uporabnikom, so v Fructalu za oba Fruca pripravili enostavnejše, a zanimive, izvirne, dvobarvne dizajne, kjer igra centralno vlogo nagajivi znak

Fruc - smeško s kvadratnimi »učki«.

Da bi nove proizvode čim bolj in čimprej približali njihovim uporabnikom, so se v Fructalu že ob koncu avgusta spomnili na vse

osnovne šole v Sloveniji; teh je vključno s podružničnimi kar 859 in jih prosili za razdelitev malih brisačk z vtkanim znakom Fruc med vse slovenske prvošolčke. Malim nadebudnežem šest in sedemletnikom – letos je to izjemoma dvojna generacija zaradi uvedbe devetletke, so za prijeten začetek novega šolskega leta želeli podariti nekaj zanimivega, uporabnega in hkrati vzgojnega, primerne za navajanje na osebno higijeno.

Odziv šol na prijazno povabilo je bil nadpovprečno visok, tako da bo brisačka z znakom Fruc resnično postala last skoraj vsakega od 26.000 prvošolčkov in jih vse življenje spominjala na prvi šolski dan. In z njo seveda blagovna znamka Fruc, pa tudi Fructal in Tetra Pak – proizvajalec tetra brik embalaže, ki akcijo sofinansira.

Dragica Špence

Agroind Vipava in trgategv 2003

V ponedeljek 29-ega septembra je v prostorih Restavracije Vipavski hram v kleti v Vipavi potekala tiskovna konferenca družbe Agroind Vipava 1894.

Poudarek je bil na pravkar zaključeni trgatvi, ki se je letos zaradi dolgotrajne suše začela kar kakšnih štirinajst dni prezgodaj. Letos so odkupili 7,5 mio kilogramov grozdja, kar pomeni 13% manj kot lani in kar 35% manj kot pred dvema letoma. Razmerje med belimi in rdečimi sortami znaša 65% v korist belih, v prejšnjih letih pa je bilo belih sort še nekaj

več. S povečevanjem odkupa črnih sort družba Agroind Vipava 1894 sledi svetovnim trendom.

Grozdje je v letošnjem letu dosegalo višje stopnje sladkorja (do 10%), stopnja kislin pa je bila nekaj manjša, kar pomeni, da lahko pričakujemo polna in harmonična vina, kakovost pa bo vrhunska in primerna za trženje na svetovnih trgih.

Cena za letošnji odkup še ni določena, ravno zaradi neznank v zvezi s količinami in kvaliteto. Izhodišče bo lanska cena, ki je znašala povprečno 93 SIT na kilogram za lastne vinograde, 10 SIT manj pa za grozdje iz vinogradov Kmetijske zadruge, razlika pa gre na račun večje količine belih sort v vinogradih zadruge.

Borut Mermolja

za veselo trgategv, pospremljeni s harmonikašem, so se odpravili v vinograd na Slapu. Več kot 100 trgačev, s predsednikom kluba na čelu, Dušanom Črnigajem, ki jih je, »na licu mesta«, pred pričetkom dela opozoril na vestnost in resnost opravila, so kot za šalo napolnili traktorsko prikolico z lepim, zrelem in sladkim grozdem. Da ne gre za običajno trgategv so opozarjali le transparenti pokroviteljev, razpeti čez planto v bližini ter kar veliko število TV kamer in novinarskih fotoaparatorov. Seveda so bili trgači stimulirani z žetoni za vsak nabrani brentač. Največ jih je »natrgala« sindikalna skupina Bogdana Godniča in bila za to nagrajena s steklenico najboljšega vinjaka Pilon.

Gostitelja, predsednik kluba prijateljev vipavskih vin in direktor Agroinda 1894, Joško Ambrožič, sta se izkazala kot radodarna, pozorna in skrbna. Še dolgo je izmed trt odmeval živžav, podkrepljen z novo in staro letino.

Ivan Mermolja

Klub prijateljev vipavskih vin

»Prijateljevali« že z grozdi

Nakapljali so se iz vse Slovenije. Že vrsto let Klub prijateljev vipavskih vin skrbi za popularnost in večjo odmevnost ter prepoznavnost žlahtne kapljice iz kleti Vipava.



Po uvodni malici v Vipavskem hramu, kjer se je že vzpostavilo

delavno vzdušje, opremljeni z rezili in posodami; kot se spodobi

Lipa Ajdovščina – z lučko v predoru

Predsednik uprave tovarne pohištva Lipa iz Ajdovščine, ekonomist Janez Zagode iz Ljubljane, optimist. Novi profitni centri v tovarni. Naravnani v tehnološki razvoj, tudi s pomočjo državnega denarja. Zemono, Betnava, Nerezine – žulji delavk in delavcev.



Janez Zagode, doma iz Brežic, diplomiran ekonomist, star enainpetdeset let, oče dveh študentov, si je nabiral delovne izkušnje v lesni industriji dolga leta, predvsem v Slovenijalesu, nazadnje kot finančni strokovnjak v predstavništvu v Munchnu, se od septembra lani vozi vsak dan iz Ljubljane v Ajdovščino v službo. Zakaj?

Mogoče že izrabljena fraza, ampak meni predstavlja vodenje tovarne Lipa osebni izziv. Še posebej zaradi dejstva, da ima tovarna že tretje leto izgubo, da nas čaka še precej napornega in pametnega dela. Vsi v Sloveniji, v branži pa sploh, poznamo Lipo kot dolgoletnega igralca »prve ekipe«, dostikrat in v mnogočem vodilne tovarne slovenske lesne industrije. Velika škoda bi bila tako tovarno s tako tradicijo, s pravim obrtniškim – mizarским znanjem ter lastnim razvojem, s priznanimi blagovnimi znamkami, gledati kako hira. Sicer pa smo Slovenci nekolikanj zapečkarji, prevečkrat premalo mobilni, v Evropi in v svetu je 100 kilometrska oddaljenost do delovnega mesta prej pravilo kot izjema...

Kako bi opisali gospodarski položaj v Lipi danes?

Stanje ni rožnato. Triletna zaporedna izguba, napačne poslovne odločitve, nevlaganje v prodajo in tehnološki razvoj, neugodna kratkoročna posojila so podjetje pripeljali do velikih likvidnostnih težav, podkapitaliziranost ter do nekaterih zelo slabih ekonomskih kazalcev. Kakorkoli že, naš sanacijski načrt, ki smo ga izdelali predvsem zaradi sebe in ne zaradi pridobivanja denarne državne pomoči, že kaže določene pozitivne rezultate, kot je povečanje domače prodaje za 40%, povečan izvoz na trge bivše Jugoslavije ipd. Sicer pa naš načrt obsega tri pomembne korake: boljša po obsegu in RVCju prodaja na domačem trgu, v kar spadajo preureditve prodajnih salonov, odprtje in obnova salonov v Zagrebu, Beogradu, Skopju, Sarajevu, nadaljne povečanje prodaje stolov, ki jih v glavnem izvažamo v Ameriko, in ki smo jih preslabo prodajali na domačem trgu. Malokdo ve, da je Lipa eden

glavnih proizvajalcev otroških zibk in postelj. Te programe moramo ponujati inženiring hišam, oblikovalcem in opremljevalcem prostorov. Nenazadnje so naši novi prodajni programi LIPA YOUNG COLLECTION in MARASKA odraz naše želje približati pohištvo sodobnemu kupcu ipd. Drugi korak sanacijskega načrta, ki ga tudi že izvajamo je tehnološka posodobitev tovarne. Nova lakirnica (investicija vredna 800.000 eurov) bo začela delati do konca leta. Obetamo si velik prihranek laka, ekološko neoporečnost ter več obratovalnih dni. Združena lakirnica bo tako lahko kot enotni profitni center obratovala tudi v dneh ko piha burja, ko imamo sedaj preveč prahu v zraku. Poleg stolarne in ploskovnega pohištva bomo posodobili tudi žago, ki ima zaradi naravnih danosti, (v Vipavski dolini se žagan les posuši na prostem že v treh mesecih in ne v pol leta), primerjalne prednosti tudi v žaganju za trg. Nazadnje nas čaka še posodobitev informacijskega sistema, ki bo povezal proizvodnjo, skladišča in prodajne salone – vse zaradi skrajšanja čakalne dobe našim kupcem ter zaradi lažje kontrole in vodenja procesov.

Lipa je v preteklosti precej denarja vlagala v Zemono, Betnavo v Mariboru, v Nerezine. Kako je kaj s temi objekti?

Na Zemonu smo ravnokar obnovili našo maloprodajno trgovino – STUDIO. Vložke v objekt in večja vzdrževalna dela pričakujemo tudi od ostalih uporabnikov. Glavno in poročno dvorano moramo oddajati na tržnih osnovah, sicer ju ne moremo kvalitetno vzdrževati, kot se za tak gradbeni biser spodobi. Betnavski grad v Mariboru smo žal prepoceni izgubili oz. je bil vrnjen po Zakonu o denacionalizaciji. Del počitniških kapacitet v Nerezinah smo prodali, večino še ne, vendar imamo prodajo v načrtu.

Še par misli za konec...

Sem optimist. Ocenjujem, da bo Lipa z dobrim delom konec naslednjega leta prišla iz najhujšega. Podpora pričakujem tudi od dobaviteljev, največ pa od vseh zaposlenih. Vsi smo namreč na isti barki.

(mt)

Miloš Pavlica v Gojačah

Gost Združene liste

Na redni letni konferenci Delavske zveze Združene liste socialnih demokratov Slovenije, ki jo je letos 13.09.2003 v Gojačah organizirala Občinska organizacija ZLSD Ajdovščina in Vipava, so poleg vseh predstavnikov občinskih organizacij iz Slovenije, sodelovali tudi strankarski veljaki in poslanci ZLSD v državnem zboru Slovenije. Podpredsednik stranke Miloš Pavlica je ob tej priložnosti, posebej za Latnik, odgovarjal takole...



Zakaj ima ZLSD posebno Delavsko zvezo v stranki?

Kot morda veste, je ZLSD nastala z združitvijo štirih političnih strank: SDP, Delavske stranke, Stranke upokojencev. Tako se vsebinsko delovanje Delavske stranke nadaljuje v naši Delavski zvezi. Drugi razlog obstoja Delavske zveze je gotovo zavezanost ZLSD delavstvu in socialnim pravicam. Smo namreč stranka levice, tradicionalnega zaveznika delavskega razreda. Najpomembnejši razlog pa je po mojem ta, da na ta način ohranjamo stik z našo volilno bazo. Kakorkoli obračamo, ZLSD je stranka na oblasti in kot taka podvržena odtujevanju od preprostih ljudi. Da se to ne bi dogajalo, ohranjamo predvsem skozi Delavsko zvezo trajne in vsakodnevne stike s problematiko v »bazi«.

Kaj menite o stopnji zakonske zaščite slovenskega delavca v primerjavi z evropskim delavcem? Na ravni pravne zaščite se naš delavec bistveno ne razlikuje od evropskega. Na ravni vsakdanje prakse pa, na žalost, precej. Tako opazamo tudi neprijeten položaj, ko se tuji vlagatelji pri vlaganju v naša podjetja podrobno seznanijo z delavsko zakonodajo in nanjo nimajo pripomb, saj je podobna

njihovi. Žal pa se zelo hitro prilagodijo našim razmeram oz. naši praksi kršenja kolektivnih pogodb ipd. Najnovejši primer je gotovo tovarna kondenzatorjev v Semiču. Prav zato se moramo vsakodnevno boriti za svoje pravice, ki so nam že priznane, a ne uveljavljene. Delavska zveza, sindikati ter vsi ljudje dobre volje moramo zato biti pozorni in odločni.

Včasih smo samoupravljali, danes upravlja podjetja kapital...

Že res. Vendar ne moremo prezreti dejstva, da je delavsko soupravljanje podjetij oz. delavski korporativizem pomemben člen ekonomske in socialne uspešnosti najrazvitejših evropskih držav. Ocenjujem, da imajo tista podjetja znotraj katerih je delež notranjega odkupa relativno večji od povprečja, boljše možnosti na trgu. Pričakujem tudi, da bo t.i. druga faza privatizacije podjetij, ko se bodo umikali državni skladi (KAD, SOD), potekala v tej smeri. Delavci bi morali biti vsaj 25% lastniki podjetij v katerih delajo. Na ta način bi lažje ohranjali svoje pravice, saj bi imeli tudi upravljalno moč. Dela nam torej ne bo zmanjkalo.

Kot se za delavsko zvezo spodobi...

(mt)

Na konferenci so pregledali poslovanje v preteklem obdobju in med pomembnejše dosežke uvrstili tudi podpis socialnega sporazuma, ki pomeni dosego soglasja med vsemi socialnimi partnerji.

V državi je sicer opaziti rahel padec brezposelnosti vendar s tem stanjem niso zadovoljni kajti trenutne razmere v gospodarstvu kažejo, da se bo trend ukinjanja delavnih mest v bodoče pospešil. Ravno tako niso zadovoljni z očitnim povečevanjem socialnih razlik. Poudarili so, da so v delavski zvezi zaslužni tudi za podpis sporazuma med javnim sektorjem in državo. Namreč s tem, ko se je javni sektor odpovedal povišanju plač v zameno za dodatno pokojninsko zavarovanje se je bistveno zmanjšal inflacijski trend.

Med cilji za naslednje obdobje najbolj izstopajo:

– Sodelovanje pri zdravstveni reformi. Zdravje ni tržna kategorija, zato se ga ne sme obravnavati v odnosu ponudbe in povprasevanja. Treba bo previdno opredeliti, do kje v sistem javne zdravstvene službe dopustiti zasebni kapital in privatne iniciative.

– Pri izvedbi davčne in fiskalne reforme bo treba paziti, da se socialne razlike ne bodo večale in da reforme ne bodo obremenile najnižjega sloja. Njihov cilj je da se plače v bodoče večajo v fiksnih zneskih ne pa procentualno. To bi tudi zmanjševalo socialne razlike.

– V Sloveniji je že dolgo časa opaziti trend drobljenja sindikatov. Z večanjem posameznih majhnih sindikatov se povečuje njihova reprezentativnost, kar včasih otežuje socialna pogajanja in je možnost blokad zelo velika. Dogovoriti se bo treba o enotnem nastopanju sindikatov oziroma o drugačni reprezentativnosti.

LDS Ajdovščina županu

Odgovor na pismo Marjana Poljšaka

Glede vašega značaja v bodoče ne bi več izgubljali besed, saj si vsakdo ob občevanju z vsakim, na podlagi neposredne izkušnje, ustvarja svojo podobo o njem. Konkretno o vašem značaju in načinu dela nimamo najboljšega mnenja. Vaš problem je, da so ga na tak ali podoben način izkusili in opisali tudi drugi. V primeru, da to ne bi bilo tako, bi vi brez večjih problemov lahko dobili večino v občinskem svetu. Tako pa, glede na vaš značaj, hodite tožiti občinske politike v njihove centrale v Ljubljano, z namenom, da bi jih od tam disciplinirali. Vaš način razumevanja demokracije je v tem, da bi, po vaše, to morali razumeti, kot da gre le za strokovno in ne politično sporno delovanje. Saj kot razmišljate, ko gre za z vaše strani predlagane kandidate in za lobiranje za njih, gre za strokovne kandidate in strokovno lobiranje, ko to počnemo drugi, pa za politične kandidate in politično lobiranje.

Očitno nam uveljavljanje svojih interesov in to celo preko obsega vpliva, ki da so nam ga namenili volivci. Imperativ demokracije je v tem, da vsakdo izmed demokratično izvoljenih zastopa in uveljavlja interese tistih, ki so ga volili. Ob tem poudarjamo, da je ni na svetu stvari, ki bi nam to lahko preprečila. Najmanj pa je to lahko takšno ali drugačno politiziranje župana.

Pozabljate, da legitimni zastopnik občinske politike ni le župan. Volitve, na katerih ste zmagal za župana, se ne imenujejo županske, pač pa lokalne volitve. Na teh volitvah so volivci volili tudi najvišji organ lokalne skupnosti, ki je – Občinski svet. Opozorili bi vas, da je vaša stranka, katere predsednik ste, z vašim programom, doživela na teh volitvah popoln polom.

Le domišljanje in nepoznavanje delovanja občinskega sveta lahko botruje izjavi, da je podžupana imenoval župan. Kot najvišji organ v občini (župan je v glavnem le predlagatelj in izvrševalec občinske politike) to lahko stori le občinski svet (res pa je, da to stori na predlog župana). Nemoč župana Poljšaka je tudi v tem, da kljub njegovi želji po razrešitvi našega podžupana, to zaradi manjšinske podpore njegovi politiki v občinskem svetu, tega ne more storiti.

Ponovno z vso odgovornostjo poudarjamo naše mnenje, ki ni samo naše, da je občina Ajdovščina prav zaradi vas in vašega načina dela preveč izgubila tako v gospodarskem kot političnem pomenu. Kako lahko resno, odgovorno in brez posledic vodi občino župan, ki, niti s pomočjo občinskega tajnika, ne ve v katerem podjetju ima občina svoje največje naložbe, ki se mu pri vodenju

investicij dogodijo večstomilijonske prekoračitve glede na prvotne vrednosti, ki vidi vrh svojega političnega udejstvovanja v vodenju štrajkov,.... Po vašem je vse v najlepšem redu in je vse strokovno vodeno. Mi, ki opominjamo na napake, pa le propagandno nakladamo.

Za konec odgovora naj navedemo dejstvo, da je večina denarja (vsaj državnega) v »Ljubljani«. Slovenija vstopa v EU, odvijajo se projekti, razpisi,.... Pri črpanju tega denarja oz. pri zagotavljanju sredstev, ki se vračajo v občine, mora tudi župan poznati pomembne ljudi. Z njimi mora biti v stikih, spoznati se mora na postopke in uzance. Pri pridobivanju teh znanstev, informacij, znancev, ki imajo prave informacije, se mora človek angažirati. Najbolje je, če ima prijatelje. In če že prijatelj nima, vsaj ne sme biti z vsemi skregan. Udeleževati se mora različnih prireditev, konferenc, otvoritev, gospodarskih srečanj, kjer se srečujejo pomembni ljudje. Je že tako, da se mora človek kdaj pa kdaj popeljati čez Rebrnice. Vas pa večinoma videvajo v vašem vrtu, ko zalivate povrtino. Ste pač vrtičkar.

Občinski odbor LDS Ajdovščina

Odmevi na politiko

Za ajdovsko Nsi, LDS in g. župana

Zelo rad berem Latnik, ni mi pa preveč všeč, da si stranke v Latniku perejo umazano perilo. Zato predlagam, da si medsebojno odpustijo, zakopljejo bojno sekuro in ustanovijo novo koalicijo vseh ajdovskih strank »Protivandalistično koalicijo« ajdovske narodne rešitve. Ko že vidim, da imajo težave s koalicijo. Čez en mesec le ena hiša, ki ne bo popisana in le ena klopca, ki ne bo polomljena in le en smetnjak brez napisa? Kranjc Sergij

Velo d.d., Ljubljana

posl. AVTOHIŠA

Štrancarjeva 3 (Šturje), Ajdovščina
Tel. 05 36 63 177

Bogata izbira avtomobilske opreme
in rezervnih delov

V AVTOHIŠI, AJDOVŠČINA V OKTOBRU

- magnetna sobna kolesa PROTEUS
- orbitreki PROTEUS



SE PRIPOROČAMO!

VELO CENTER

FOTOGRAFSKI IN DIGITALNI STUDIO

FOTO FANTASY

Tovarniška 2b - C3 05 / 366 33 56

AJDOVŠČINA

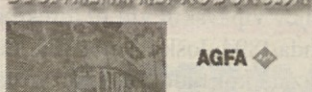
fotofantasy.ajdovscina@siol.net

KLASIČNA IN DIGITALNA FOTOGRAFIJA

DIGITALNA FOTOGRAFIJA



DIGITALNA REPRODUKCIJA



-Imate poškodovane fotografije?
DA

OBDELAVA STARIH IN POŠKODOVANIH FOTOGRAFIJ

Vrhunski digitalni fotoaparati

SONY

DSC-P72 3,2 Mpix 3x optični zoom/vse do 9,6x

Oprema:
spominska kartica Memory Stick 16MB
bateriji Sony-STAMINA (akumulator)
polnilnik, kabel USB, kabel AV in CD
garancija 2 leti



Cena: 85.990,00 SIT

+ DARILO: Sony usnjena torbica in Sony Memory Stick 64 MB

DSC-P52 3,2 Mpix

2x optični zoom/vse do 6,4x

Oprema: spominska kartica Memory Stick 16 MB, bateriji Sony-STAMINA,
polnilnik, kabel USB in kabel AV in CD; garancija 2 leti

Cena: 72.800,00 SIT

Slike zbledijo, spomini nikoli

Battaglioni speciali - nasilje nad Primorci

Letos proslavljamo 60. obletnico, ko so italijanske fašistične oblasti aretirale vse primorske mladoletnike slovenskega rodu, stare komaj 16, 17 in 18 let in jih prisilno poslale na predčasno prisilno služenje vojaške službe.

Ukrep je bil sprejet kot posledica vedno večjega osipa nabornikov in pojave prvih partizanskih brigad na Primorskem. Da ne bi odšli v partizane, so fante vključili v italijansko vojsko v notranjosti kraljevine Italije in na otoke. Iz goriške pokrajine so te primorske fante zbrali v vojašnicah v kraju Zdravščina (Gradisca d'Isonzo) v neposredni bližini Gorice. V nekaj dneh so zbrali nekaj tisoč mladih Primorcev in jih pripravljali na skorajšnji odhod v italijansko vojsko v tako imenovane Battaglioni speciali.

V vojašnico je prišel general Beata. Pripeljal se je v oklepem vozilu, iz

katerega je moel do pasu in dejal, da je ta ukrep v zaščito teh mladih fantov, ki bi sicer postali »plen banditov« - partizanov.

Govor je sicer začel, vendar ga ni mogel nadaljevati, ker so primorski mladeniči izžvižgali in celo nekaj kamenja je priletelo v oklepnik, v katerega se je »pogumni« general potuhnil in v naglici zapustil prostore vojašnice.

Po tem dogodku so se mladi fantje uprli vojakom, ki so jih z orožjem zadrževali na dvorišču in v navalu odšli v vojašnice, kjer so si dali duška in nadaljevali z uporom. Popolnoma so uničili vso vojaško opremo.

Vodstvo vojašnic je v strahu poklicalo na pomoč redno vojsko iz Gorice, ki je takoj pridrvela in obkolila vojašnice. Vse udeležence so zbrali in jih z orožjem spravili na železniško postajo Sagrado, kjer so jih stlačili v živinske vagone in jih prepeljali v kraj Fossano v pokrajini Piemonte, kjer so jih preoblekli v vojaške uniforme ter jih oborožili; vendar brez municije, saj so se bali nadaljnjih uporov.

Po par dneh vojaškega urjenja so fante razdelili po skupinah in jih premestili v druge vojašnice širom kraljevine Italije.

Ne glede na starost so postali vojaki in so pod prisilo morali nositi vso odgovornost, ki se od vojakov zahteva.

Nekateri oddelki so bili oboroženi, medtem ko so ostali morali opravljati najrazličnejša težaška dela za civilne in vojaške potrebe. Delo je seveda bilo brezplačno in prisilno. Nekateri so gradili utrdbe, drugi pa protiletalska zaklonišča, protitankovske ovire ter nakladali material na ladje in reševali tovore iz napol potopljenih ladij. Vse to so spremljali stalni letalski napadi, ki so se dnevno vrstili nad pristanišči in v industrijskih mestih. Ni bilo lahko!

Branko Čermelj



Nedeljska maša na vojaškem vežbališču v Cherascu (Piemonte)

Med temi nesrečniki so bili tudi fantje iz Vipavske doline. Zveza za Primorsko zbira podatke o teh udeležencih, vendar je bil odziv preživelih oziroma svojcev preminulih precej slab. Naleteli so na nekaj slikovnega gradiva, ki so ga povečali in opremili s tekstom in pripravili razstavo, ki v letošnjem jubilejnim letu potuje po vseh večjih primorskih krajih.

Še vedno pa zbirajo dokazni material teh dogodkov, zato se obračajo na vas, bralce Latnika, da pobrsate doma in jim posredujete slikovni in ostali material ter tako dejavno sodelujete pri oblikovanju razstave, ki bo našla svoje mesto v Goriškem muzeju kot stalna zbirka. Prispevke zbira g. Čermelj Branko, Ulica padlih borcev 9, 5290 Šempeter pri Gorici, informacije pa dobite na tel. 05 303 18 29.

Meje brez meja

Narod naš dokaze hrani

Že nekaj časa je med goriškimi politikmi prisotna parola »Gorica eno mesto ali Gorica brez meja«. V nadaljevanju te ideje pa so začeli govoriti še o nujnosti oblikovanja Goriške, kot čezmejne pokrajine, kamor naj bi spadala tudi Vipavska dolina. Ideji »brezmejašev« se je hitro pridružil tudi g. Rupel in pohitel s sporočilom k županu Gorice Brancatiju, da vlada RS podpira odstranitev zaščitne ograje na železniški postaji v Novi Gorici. Kakšna naglica in čemu? Pri tem pozabljajo, da tu ne poteka samo meja med Goricama, ampak gre za mednarodno priznano mejo med Slovenijo in Italijo, zato bi o tem goriški občinski politikmi ne smeli barantati. Evropske smernice ne govorijo o odstranjevanju meja držav članic, ampak o dobrem medsebojnem sodelovanju, pri čemer pa meja ne sme biti ovira. Dva soseda lahko dobro sodelujeta tudi, če ju loči ograja ali plot in obratno. Drugo je seveda režim, ki vlada na obeh straneh meje.

V Vipavski dolini živim že iz časa fašizma. Dobro se spominjam, ko je Gorica še bila eno mesto, z eno upravo in brez meja. Na te čase nas je pred dnevi spomnil tudi g. Berlusconi, ko je omenjal nam vsiljena Mussolinijeva »letovišča«. Naj jih samo nekaj naštejemo: Rab, Gonars, Coroneo, Frascchetti, Sardinija, Elba, rimski zapori in še in še. Tu so naši ljudje zbolevali in umirali za malarijo, podhranjenostjo in po sodnih zapovedih ter tako brezplačno odhajali s tega sveta. Gotovo se g. Berlusconi že pripravlja na brezmejno ozemlje Goriške pokrajine in obnavlja »turistične postojanke«. Še dobro, da od Slovenije ne zahteva kakšno povračilo stroškov. Samo iz naše hiše so že štirje okusili tovrstno

»letovanje«

Meje Republike Slovenije predstavljajo vrata mojega doma, moje domovine države Slovenije. Zakaj bi jih odstranjevali? Si lahko predstavljamo kakšen bi bil naš dom brez vrat in kljuk in bi vanj vstopal kdorkoli in kadarkoli? In kakšen je gospodar parcele, ki ne pozna njenih meja ali jih celo sam odstrani?

Popolnoma odveč pa je skrb goriških politikov, da bo po fizični odstranitvi meja med Goricama, ta še vedno obstojala v naših glavah. Zakaj bi bilo to sporno? Če imajo naši sosede Italijani v svojih glavah še vedno rapalsko mejo na Sorici in Hrušici, zakaj bi jo torej ne smeli imeti mi tam, kjer živijo Slovenci od pradavnine in ne samo na goriški

železniški postaji? Dokler narod živi ima narodnostno mejo in velika sreča je, če se ta meja ujema z državno mejo. In zakaj potem danes postavljamo spomenike bojevnikom Soške in Goriške fronte, če ne spoštujemo tiste meje za katero so se ti borili in umirali? Državna meja mora biti nedotakljiva, kjerkoli poteka.

Sploh pa mislim, da bi se morali Slovenci združevati najprej med seboj, ne pa deliti na zamejske, matične, regionalne, občinske, pa vse do Spodnjega in Gornjega kašlja. Taka miselna delitev je škodljiva za narod in nepotrebna, početje okrog državne meje na Goriškem pa zavajajoče in v škodo slovenskega naroda.

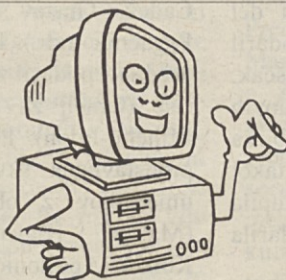
Marjan Rodman

računalniški sistemi
ma-ko d.o.o.

mako-slo@siol.net

Za vašo željo vsako, Računalniški sistemi MA-KO

Tovarniška 2b, 5270 Ajdovščina, tel: 05/368-11-10, fax: 05/368-11-11



- računalniki
- tiskalniki
- internet
- multimedija
- črnila in tonerji
- servis, prodaja in svetovanje

Žalosten spomin

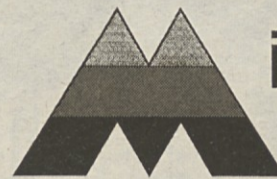
Obešeni v Vrhpolju

V četrtek, 25.6.2003 je bila slovesnost v počastitev spomina na obešene partizane, ki so bili zajeti septembra pri Blažonovih na Nanosu, pripeljani v Vrhpolje in tu obešeni.

Prireditev je potekala v Vrhpolju na pokopališču s pričetkom ob 10.00 uri. Tu so bila trupla devetih mož in ene žene pokopana. Ob skupnem grobu so bili svojci obešenih, predstavniki krajevne skupnosti, učenci in predstavniki Zveze borcev. Slavnostni govornik predsednik Zveze borcev Ajdovščina je dejal, da je nujno obujati spomin na tisti

čas in s tem povedati današnji mladini, da je slovenski narod mnogo pretrpel za svobodo. Učenci podružnične šole v Vrhpolju so za to priliko peli in recitali. S svojim sodelovanjem so sprejemali besede spomina in s tem dokazali, da jim ni vseeno za zgodovinske dogodke.

Nadja Rodman Koradin



martin d.o.o.

vodovod
centralno ogrevanje
sanitarna oprema

PE INSTALACIJE Ajdovščina

Goriška c. 66, 5270 Ajdovščina

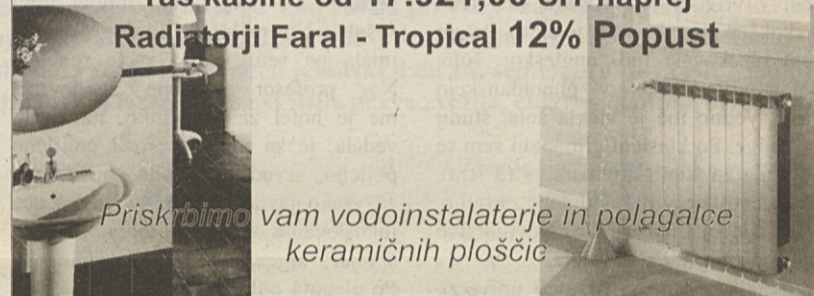
tel.: 05 365 36 54, fax: 05 365 36 58

e-mail: martindoo@siol.net, http://www.martin.si

Akcija v mesecu oktobru!

Ploščice Granitogres 30x30 za zunanje polaganje
1.699,00 SIT/m²

Tuš kabine od 17.921,00 SIT naprej
Radiatori Faral - Tropical 12% Popust



URNIK: 8 - 12 in 13 - 17, sobota 8 - 12.30

PLAY 

Lavričev trg Ajdovščina

**NOVA KOLEKCIJA ŽENSKIH IN
MOŠKIH OBLAČIL V MODNIH
BARVAH IN MODELIH TE JESENI
TER SPODNJEGA PERILA
PRIZNANIH PROIZVAJALCEV.**

TRGOVINA ZA MLADE VSEH STAROSTI !

urnik:

ponedeljek - petek 09:00 - 12:00 in 14:00 - 18:00

sobota 09:00 - 12:00, nedelja in prazniki zaprto

Tel.: 05 36 80 126

VLJUDNO VABLJENI !!!

PARTE d.o.o.

Pogrebne storitve

Žapuže 105
5270 Ajdovščina

Ob izgubi naših najdražjih nam je vsem težko pri srcu. Tako vam v teh težkih in žalostnih trenutkih naše podjetje nudi prijazno in toplo besedo.

**BREZPLAČNO VAM SVETUJEMO IN UREDIMO
POTREBNE DOKUMENTE!**

Nudimo vam vse pogrebne storitve:

- prevoz doma in iz tujine
- uredimo vam mrliško sobo (oder, zavese, sveče)
- priskrbimo vam vse vrste cvetnih aranžmajev, pevski zbor ...
- nudimo prenosni hladilnik in pogrebno moštvo
- opravimo izkop, zasip ter prvo ureditev groba
- uredimo vse potrebno za upepelitev in ostalo po vaši želji

Poleg tega se ukvarjamo tudi s pokopališko dejavnostjo: vzdržujemo pokopališča, čistimo stare in sprejemamo naročila za nove spomenike.

VSE TO VAM NUDIMO PO KONKURENČNIH CENAH.

MOŽNOST PLAČILA NA VEČ OBROKOV!

Telefon 24 ur na dan 05 386 11 47, 041 390 771, 031 500 852

dr. Irene Mislej

»Rojena sem v Buenos Airesu, v Argentini. Sem pozen otrok, na svet sem prišla zaradi veselja ob koncu vojne (22.1.1946), starša nista načrtovala drugega otroka. Prav ponosna sem na to. V Argentino nista prišla skupaj. Oče je bil doma iz Lozic, pritisk fašizma ga je spravil v tujino (1928), pa pomanjkanje dela in zaslužka. Mama je bila samostojna od svojega 17-ega leta, pred Argentino (1929) je izkusila že dosti sveta. Pravzaprav je prišla za 10 let, toliko, da se Mussolini umiri, pa se je krepko uštel. Fašizem je trajal dosti dlje, mama pa se ni nikoli vrnila«, pravi med smehom in toplimi spomini na starše Irene Mislej, kustosinja in direktorica Pilonove galerije, ki letos »praznuje« častiljivih 30 let.



Irene, »vaša« Argentina, šola, študij onkraj luže?

Z jokom sem si utrla pot v šolo. Mogoče me je vlekla tudi bela halja, ki so jih nosile šolarke v Argentini. Sicer se šolanje začne s šestimi leti, sama sem v vrtec vstopila stara štiri leta. Nekakšen pilotski vrtec je bil to. Potem sem obiskovala tudi angleško šolo, poleg argentinske, v popoldanskem času. Vedno me je vlekla šola, študij in knjige. Po klasični gimnaziji sem se odločila za študij novinarstva (3 leta), pa še eno leto v državni šoli, za radio, televizijo in scenaristiko. Novinarstvo pa ni bilo to, kar sem želela.

Nadaljevala sem na državni univerzi, zgodovino umetnosti, študij je drugačen kot pri nas v Sloveniji. Študirali smo kulturno zgodovino, literaturo, likovno umetnost, filozofijo, teater. Ob študiju sem delala, saj nismo bili bogata družina, zato se je študij vlekel, pa še vojaška hunta ga je na sredini (1976) zavlekla, zaprte so bile univerze, prava žalost je bila takrat v Argentini.

Živeli smo najprej v centru Buenos Airesa, mamin nemirni duh pa je hotel naprej. Sezidali smo hišo na periferiji, kakih 50 km stran, na deželi, kar dve hiši je oče sezidal. Tipično za Primorce, vse sobote in nedelje so zidali, to imajo v krvi, ta beton in opeko. Tako smo živeli med dvema hišama. Sama pa sem

se osamosvojila, delala sem kot novinar in fotograf.

Kako je padla odločitev za pot v Slovenijo?

Pravzaprav ni padla, ampak dozorela. Po nastopu hunte je sledil krvavi čas, izginjali so ljudje, tudi mnogi moji sošolci. Nisem bila politično aktivna, imela pa sem vedno svoje mnenje. No, profesor sodobne zgodovine, me je hotel za asistentko, ne da bi vedela, je za mnenje prosil politično policijo, seveda sem bila neprimerna za vsako javno službo, saj je bil oče jugoslovanski državljani, nikoli ni sprejel argentinskega državljanstva. Po njegovi odločitvi cela družina smo bili jugoslovanski državljani. Mama je vedno želela, da grem v Slovenijo, brat je delal nekaj časa na jugoslovanskem konzulatu, poznala sem takratnega vicekonzula Mitjo Štruklja (danes generalni sekretar MZZ) in tako prišla do štipendije Izseljenske matice, pozneje pa Raziskovalne skupnosti Slovenije in sem odšla na študij v Ljubljano. Pa se je obrnilo drugače, kot moji mami (smeh).

Vaši prvi vtisi, ko ste prišli, primerni pričakovanjem?

Mama mi je dosti pripovedovala o rojstni deželi. Prišla sem prve dni septembra 1978. V času trgatve, sonca, polno hribov, gozda. Ne moreš dojeti,

če prideš z neskončne ravnine in pamp, kjer je do gozda recimo 300 km, v Lozice in potem v študentsko naselje in si pravzaprav sredi gozda. Zaljubila sem se v naravo in njeno prepletenost z življenjem. Med študentskim življenjem se mi je socializem zdel očarljiv pojem: stanovanje, solidna štipendija (prej sem ob študiju morala delati), idealen mentor Nace Šumi, ki mi je pustil popolno svobodo. Rekel mi je potujite, uživajte, učite se slovenščine. Doma v Argentini smo govorili vipavski dialekt, mama me je vedno kregala v slovenščini, ampak manjkalo je še toliko tega. S cimro, Jole Namor iz Benečije, danes urednico Novega Matajurja, sva preživeli ure in ure v fonolaboratoriju na Filozofski fakulteti. Po dobrih dveh letih (1981) sem opravila magisterij. Nace Šumi je v okviru Znanstvenega inštituta FF začel s projektom o izseljenstvu, raziskovanje likovne ustvarjalnosti med izseljenji (iz te teme sem potem doktorirala), pa tudi politično zgodovino Primorcev po svetu. Porodila se je ideja, da ostanem. V Argentini, kjer je še vladala diktatura, bi ponovno morala iskati delo in službo, gotovo izven stroke. Postalo je jasno – ostanem.

Epizoda Ajdovščina?

1981 sem se udeležila simpozija o Pilonu. V galeriji sem zagledala šarmantnega gospoda, ki nas je po končanem delu povabil v klet. Tako se je začela Svetozarjeva zgodba (Križaj), ki je trajala 15 let. Oba sva prej živela v Ljubljani, vse več pa sva bila v Ajdovščini, urejala sva staro hišo, obdelovala vrt, počasi je začel nastajati pravi dom.

V teh letih ste dosti delali v Izseljenski matici, kaj je danes z njo? Kriza?

Aktivna sem bila v dveh organizacijah. Bila sem podpredsednica Slovenske izseljenske matice (1989 - 1992) in predsednica slovenske konference v Svetovnem slovenskem kongresu, ki je bil pravzaprav moj nesrečen »izlet v javnost« in je izrazilo razočaranje. Izseljenska matica je v slabem položaju, skoraj pred izginotjem, delno zasluženo. Po osamosvojitvi je peljala res neumno politiko, ne velja za vse sodelavce, vodstvo ni razumelo, da se mora kot organizacija temeljito spremeniti. Še vedno je potrebna in ima kot organizacija še eno preživetveno možnost. Pa tudi država prav grdo mečka, raje bi imela en skupen javni zavod pod kontrolo, kot društva t.j. civilne družbe. Pomembno je, da bi imeli nek operativen organizem in ne politično vodljivo telo. Tudi Urad za Slovence po svetu še ni definiral rešitev. Dosti je cincanja. Preprosto bi morali 1991 potegniti črto pod prejšnjo - v

očeh mnogih - »udbovsko - politično« matico in preprosto začeti znova.

Vaši današnji stiki z Argentino?

Danes precej pomaga internet. Stike imam z družino, prijatelji. Prihajajo vzpodbudne informacije. Prej so bili Slovenci razdeljeni na predvojne Primorce, nacionalno zavedne in romantično zagledane v socializem in Jugoslavijo in povojne, domobranskega izvora, ki so tudi zelo politično aktivni. Nikoli se niso povezovali in sodelovali. Raje so uporabljali težke besede: »zakrneli komunisti«, na drugi strani pa »domobranci krvavih rok«. V Buenos Airesu smo živeli v sosesčini z enimi in drugimi. Z vsemi se je dalo sobivati, imeli smo pomembne sodeže z obeh strani, tudi sami so se srečevali in kontaktirali, uradnih stikov pa nikoli ni bilo. Po osamosvojitvi prihajajo počasi skupaj, predsodki pa še vedno ostajajo.

Vrniva se nazaj v Ajdovščino in Pilonovo galerijo!

1996 je za večino nepričakovano odšel v pokoj vodja galerije, Danilo Jejčič. Želela sem si trdne službe, Križaj pa ni bil preveč za stalno bivanje v Ajdovščini, pa sva se s Svetozarjem vendar dogovorila in zgodba se je ponovila. Iz »za nekaj časa ali občasno« je postalo »za stalno« (smeh). To je bilo stresno leto. Svetozar je kmalu umrl... Galerija je bila uokvirjena v preširok in preohlapen Zavod za kulturo, izobraževanje in šport. Glede na status v slovenskem kulturnem prostoru (je že bila in je še pod okriljem države), je bila samostojnost samoumevna, saj je občina za program dajala malo ali nič, danes vendarle nekaj več.

Delam z veseljem, moja prva skrb pa je Pilon, v glavnem sem uspela evidentirati ves njegov opus, zmeraj pa se še najde kaj novega. Izpeljali smo Simpozij ob 100-letnici Pilonovega rojstva in veliko retrospektivno razstavo, tudi nekaj razstav na tujem, to si Veni zasluži in potrebuje. Katalog ob retrospektivi je velik korak k njegovi nesrečni monografiji, ki se vleče kot nedokončana štorija. Začela sem sistemizirati njegovo korespondenco, pripravljam jo bolj kot znanstveni tisk, je pa sočna in bogata.

Pogled naprej, po 30 letih galerije?

Galerija našega tipa nujno potrebuje opremljene depoje, rešitev so prostori bivše uprave Hublja in skladišča za galerijo, ki pa so v lasti Križajev. V galeriji ni še dokončana denacionalizacija, ki traja že 10 let; nujno bi rabili kustosa, mladega. Zdi se, da se ga v Sloveniji ne da zaposliti, če kdo prej ne umre ali gre v penzijo. Malce grozljiva situacija za tiste, ki prihajajo. Država omejuje sredstva za kulturo, ampak menim, da v Sloveniji

ni podobnega zavoda, ki bi združeval muzejsko dejavnost (stalna zbirka Vena Pilon) in redno živo razstavno dejavnost, tako uspešno kot mi. In samo s tremi zaposlenimi. Z minimalnimi stroški vzdržujemo živ likovno-kulturni center, kjer se srečujejo živi ljudje: avtorji, kritiki, obiskovalci.

Ob 30-letnici si ne moremo privoščiti niti najmanjše posebne slovesnosti, izdali bomo zbornik, enostaven, s pregledom nastanka in 30-letnega dela. Že tako letos pričakujem bolj rdeče kot zelene številke.

Zdaj ste že trdna Ajdovka, kako vidite ta prostor?

Ajdovščina bi morala pokazati več ambicioznosti. Premalo je pobud, tudi ljudi, ki razmišljajo s svojo glavo. Tudi politiki, javne osebnosti, bi morali dajati več pobud. Saj smo vendar v času kreiranja regij, Novogoričani na široko debatirajo o tej problematiki, vstopamo v EU, tukaj pa je preveč mrtvila ob tako pomembnih zadevah. Ajdovci smo dobri podjetniki, imamo močno šolstvo, nenazadnje tudi kulturo, pa se zdi, da politika v celoti ne zna prisluhniti in povezati kar občani mislijo, ali pa se jim morebiti zdi, da je dovolj če preprosto opravljajo svojo javno administrativno funkcijo in potem bo že kako. Kje je vizija razvoja Ajdovščine, kaj bo čez 30 ali recimo vsaj 10 let? Ali mislimo samo na naslednji mandat, čez dve, tri leta?

Bogastvo kraja je vizija, podprta z znanjem. Tudi, ampak ne le, proizvodnja. Kam bo plula naša barka, če bodo vsi mladi iskali službe v Ljubljani in drugod?

Irene čestitke vsem, ki so »soustvarjali« galerijo?

Ja, predvsem Danilu Jejčiču, seveda Dominiqu Pilonu in pok. Marjanu Brasu, seveda dr. Lokarju, inž. Slokarju, Ivu Lenščaku, pa ne pozabiti na takratne pomembne ljudi kot župan Martin Grejf ali prof. Novakova. Danes čestitke gredo prav posebej mojim sedanjim mladim sodelavcem, tudi zunanjim in še komu, pa tudi sebi (smeh).

Irene, manjka vic, ki ga običajno uporabljamo v klepetu pod latnikom.!

Vsi ki me dobro poznajo, vedo da se zelo rada smejem, da imam za humor. Pa je moja šibka točka ta, da vicev ne znam pripovedovati. Prej se mi dogaja, da improviziram in črпам iz grotesk, ki jih včasih ponuja samo življenje. Tako sem vedno pripravljena obrniti stvar k hecu, skoraj ob vsaki priliki, poskusite...

Pod latnikom klepetal

Ivan Mermolja

Okrogla obletnica

Pilonova galerija in njenih 30 let

Pilonova galerija v Ajdovščini je 21. septembra 2003 dopolnila točno 30 let. Praznovanja okrogle obletnice so zastavljena delavno. Tako je v galeriji trenutno na ogled prestižna zbirka umetniških del z naslovom Pilonovi prijatelji, Turistično informacijski center Ajdovščina, ki ima prostore v stolpu na ajdovski tržnici, se praznovanju pridružuje z razstavo plakatov Pilonove galerije skozi 30 let, v začetku oktobra bo potekalo srečanje s snovalci, nenazadnje pa je program razstav do konca leta napolnjen z znanimi umetniškimi imeni od vsepovsod.

Zgodba o nastanku Pilonove galerije je zanimiva, naj naštejemo le nekaj pomembnejših dogodkov: leta 1971 Dominique Pilon Občini Ajdovščina podari zapuščino svojega očeta; občina potem ustanovi sklad za ureditev galerijske in muzejske zbirke, katerega predsednik je bil dr. Danilo Lokar (prvotni namen je bil v teh prostorih, poleg Pilonove zapuščine, namestiti tudi arheološko zbirko in druge pomembne krajevne zbirke – neke vrste krajevni muzej); 21. septembra 1973 je bila odprta galerija v pritličju – Galerija v Ajdovščini, s prvo razstavo – Pilonovimi deli iz zapuščine njegovega sina in sposojenimi deli Danila Lokarja (naslednja razstava – grafike Toneta Kralja, prva razstava v organizaciji Galerije v Ajdovščini

– Gorazd Šefran – grafike); ime Pilonova galerija se prvič pojavi 24. oktobra 1975, na razstavi skulptur Luja Vodopivca; 10. februarja 1978 ob 15.00 uri je bilo uradno odprtje prvega nadstropja galerije, kjer je svoje stalno mesto dobila zbirka Pilonovih del (do tistega leta so stalno zbirko vsaj enkrat letno pokazali javnosti, sicer pa se je umikala gostujočim razstavam); od decembra leta 2002 je v podstrešnih prostorih Pilonove galerije na ogled tudi zbirka fotografij Vena Pilon. Prvi kustos Galerije v Ajdovščini je bil akademski slikar Danilo Jejčič, leta 1996, ko se je umaknil v pokoj, je njegovo mesto prevzela dr. Irene Mislej, muzejska svetovalka.

Precej zgodb se je skozi čas napletlo tudi na temo pridobivanja Pilonovih

del. Največja zasebna zbirka je bila last dr. Danila Lokarja. Odkupovali so jo kar tri leta (1982, 1983, 1984) denar je prispevala takratna Kulturna skupnost Slovenije, brez pomoči lokalne skupnosti in večjih ajdovskih podjetij pa ni šlo, saj je bil dr. Lokar očitno zelo navezan na dela. Še prej, leta 1974, je obsežno zbirko Pilonovih del galeriji, oziroma občini, podaril Pilonov nečak Ivo Lenščak. Precej zanimivih Pilonovih del pa je vsebovala tudi zbirka Riharda Jakopiča, ki jo je takoj po ustanovitvi galerije odkupila Kulturna skupnost in jih podarila ajdovski galeriji.

Irene Mislej o razstavi in zbirki umetniških del Pilonovi prijatelji: Zbirka del Pilonovih prijateljev je

nastala ob sami ustanovitvi galerije leta 1973 (takrat še kot »Galerija v Ajdovščini«), saj je že donacija Dominiqua Pilon v vsebovala nekaj del Pilonovih prijateljev, med njimi tudi npr imeniten gvaš Zorana Mušiča. Ob otvoritvi galerije, pa so izrecno v ta namen darovali dela Janez Bernik, Andrej Jemec, Adriana Maraž in Božidar Jakac. Sledili so jim številni slovenski umetniki, od tistih, ki so sami prijateljevali s Pilonom (Stupica, Pregelj, Debenjak, Černigoj, Šušteršič, Tinca Stegovec, Lenassi, Borčič, Spacal, Ciuha, Zdenko Kalin, Boljka, Rotar, Černe, Planinc mdr.) do mlajših, ki so čutili simpatijo do njegovega dela in osebnosti (Tone Demšar, Dragica Čadež, Gustav Gnamuš, Marko Pogačnik mdr.). France Mihelič je pred leti podaril zbirko 33 Pariških risb (temelj za uspešno razstavo Mihelič-Pilon). Posebno močno je predstavljena skupina primorskih umetnikov z obeh strani meje (Makuc, Hlavaty, Medvešek, Komel, Apollonio, Nemeč, Palčič, Vecchiet, Tutta, Posega mdr.), pa tudi ožji vipavski rojaki (Jejčič, Bratuš, Karim, Kovač) V zadnjih

letih smo tudi odkupili dela Pilonovih generacijskih vrstnikov (Čargo, Bucik), že leta 1981 smo pridobili bronasti odliček imetnitne Pilonove glave Lojzeta Spazzapana. Med francoskimi prijatelji Vena Pilon pa je potrebno omeniti Jeana Vodaina (Vladimirja Kaučiča) s številno zbirko del (3 gvaši, 56 grafik in številne knjige z izvirno tipografijo). V letošnjem letu pa je bila pri nas trajno deponirana zasebna umetniška zbirka, ki vsebuje kar nekaj del predstavljenih na tej postavitvi (Jože Gorjup, Ive Šubic, Metka Krašovec, Svetozar Križaj).

Zbirka je bila prvič predstavljena javnosti leta 1978 ob prenovi zgornjega nadstropja stavbe, kjer je dobila svoj prostor Pilonova stalna zbirka. Od tistega trenutka se v hiši odvija dvojni program: razstavnega v pritličju, muzejskega (Pilonovega) najprej v prvem nadstropju, od lanskega leta pa tudi na podstrešju. Pozneje smo zbirko del Pilonovih prijateljev večkrat postavili v različnih izborih, dela iz zbirke so tudi bila vključena v skupinske, tematske predstavitve. Zbirka šteje danes 210 del. *sh*

Tihomir Pinter v galeriji tokrat drugače

Predstavljen nova knjiga

V Pilonovi galeriji so se ajdovski fotografi in ljubitelji fotografije zbrali v četrtek, 24.9. ob predstavitvi knjige portretov Tihomirja Pintera. Pinter je na Slovenskem znan po svojih portretih umetnikov, pisateljev, glasbenikov, na tej pot vztraja že več desetletij in se je pri nas predstavil že pred leti. Izdal je več knjig portretov, spomnimo se le Umetnikov v ateljeju.

Tokratni projekt je zajel likovne ustvarjalce, Slovence, ki živijo in delajo v Italiji in na avstrijskem Koroškem. Knjigo s portreti, reprodukcijami umetniških del in trojezičnimi teksti umetnostnih zgodovinarjev dr. Ceneta Avgušтина in Damirja Globočnika sta skupaj izdali Celovška in Goriška Mohorjeva družba.

V sproščnem razgovoru so o večletni akciji iskanja in

portretiranja spregovorili direktor Celovške žaložbe Franc Kattinig, sam avtor fotografij Tihomir Pinter in Damir Globočnik. Občinstvo je postavilo kar nekaj vprašanj o tem izredno občutljivim žanru, prisotnih je bilo tudi nekaj fotografiranih umetnikov, ki so opisali svoje osebne izkušnje.

Knjigo si lahko ogledate tako v Lavričevi knjižnici kot v Pilonovi galeriji.

Irene Mislej

Pa še o razstavi

Plakatiranje ni prepovedano

Prvi plakat, ki ga je izdala Pilonova galerija, takrat še Galerija v Ajdovščini (plakat je nastal v sodelovanju z Moderno galerijo iz Ljubljane), je vabil na razstavo Grupe 69 (razstavljali so Janez Bernik, Jože Ciuha, Riko Debenjak, Dževad Hozo, Andrej Jemec, Zdenko Kalin, Meško Kiar, Adriana Maraž, France Mihelič, Zoran Mušič, Štefan Planinc, France Rotar, Lojze Spacal, Marko Šuštaršič, Slavko Tihec in Drago Tršar).

Od takrat pa do danes jih je bilo v založbi domače galerije natisnjenih 144. Njihova grafična podoba se je skozi čas spreminjala, poleg tega je bilo izdelanih tudi nekaj drugačnih plakatov. Za grafično podobo pa so poskrbeli: najprej Lucijan Bratuš, potem Bojan Bole, Danilo Ječič, Primož Breclj in Ranko Novak (ki je izdelal tudi sedanjo grafično podobo Pilonove galerije).

Poleg grafične podobe plakatov je razstava zanimiva tudi zaradi znanih imen na njih, ki že ljubiteljskemu ogledovalcu povedo marsikaj. Skozi 30 let so namreč v Pilonovi galeriji razstavljali skoraj vsi, ki v slovenskem likovnem prostoru

kaj pomenijo: od slikarjev do grafikov, od kiparjev do tipografov, od umetnikov, ki se ubadajo s prostorskimi postavitvami in arhitektov, do fotografov; vmes pa so prostor v spodnjem nadstropju Pilonove galerije zasedale tudi skupinske razstave raznih likovnih kolonij, otroška dela, predstavljala so se šole, društva in zbirke ter razne gostujoče razstave.

Na razstavi PLAKATIRANJE NI PREPOVEDANO je prikazan izbor plakatov iz produkcije Pilonove galerije. Razstavo je postavil in opremil Primož Breclj, na ogled pa bo do konca oktobra.

Sanda Hain

Elvisi osvojili osrednjo Evropo!

Za veselo in razposajeno družino iz Vipavske doline, Elvis Jackson, takorekoč, ni ne mej ne pregrad, s tretjim albumom, Summer edition, ki je izšel v začetku leta 2003, so osvojili tudi težko osvojljivo trdnjavo, osrednjo Evropo.

Leto in leto so Elvisi takorekoč več časa preživeli v kombiju, na nenehnih gostovanjih, tako na domačih kot evropskih odrih, pa najsibo klubskih ali festivalskih odrih, kjer publiko navdušujejo v družbi velikih svetovnih imen, kot so, Chumbawamba, Fishbone, King Prawn ali Toasters. Do septembra je za njimi več kot 70 nastopov, 10.9.03 so v oddaji Videospotnice, premierno predstavili nov videospot za drugi singl, z albuma Summer edition, tokrat za spevno, dinamično poskočnico, You & I, v katerem se prvič javnosti predstavi tolkalec in plesalec, mehiški šarmer Antonio Zamora Caceres-Bongo, ki redno nastopa z Elvisi in je z njimi tudi posnel novi album, ki je v septembru izšel tudi onstran meje, pri italijanski založbi Agitato Records, skladbi Weakies in Hawaii club sta izšli tudi na njihovi kompilaciji, ki se v nakladi 6000 izvodov deli na koncertih. Za koncerte v sosednji Italiji po novem skrbi koncertna agencija AF concerts, ki se lahko pohvali z organizacijo koncertov in turnej skupin, kot so, Fun lovin' Criminals, Toasters, NOFX.. V poletni izdaji francoske glasbene revije, Rock Sound, ki je izšla v nakladi 66.000 izvodov, se je na željo

uredništva na kompilacijskem albumu pojavila tudi skladba, Hawaiian club. V mesecu septembru pa so Elvisi, ponovno na željo uredništva, dali intervju, ki jim ponovno odpira vrata koncertnih prizorišč v Franciji. Elvisi bodo preostanek leta '03, tako kot do sedaj preživeli na evropskih odrih, v začetku novembra se vračajo na krajšo turnejo po Švici, kamor se redno vračajo. Med 19. in 22. novembrom, bodo v sklopu turnee, Anti-tour '03, na Apeninskem polotoku predstavili svojo glasbo v družbi skupin Toasters, King Prawn, Voodoo glow skulls, SKA P, Flogging Molly in 4Ft fingers, festivalu bodo sledili klubski koncerti po Italiji. V mesecu decembru se bodo ponovno vrnili na švicarske odre, kjer bodo, kot specialni gosti igrali na božično novoletni turneji, X-mas Vibes, ki se bo ovijala v organizaciji nemške koncertne agencije Moskito, med 17. in 30. decembrom, po večjih klubih in dvoranah v Nemčiji, Švici in Avstriji, s skupinami Furillo iz Danske in Two Tone Club iz Francije. Pa naj še kdo reče, da ni mogoč preboj na tuje glasbene odre. Če vas zanima še kaj, obiščite njihovo spletno stran: www.elvisjackson.com.

Ksimeroni

Fleten par ima Lično hišo

Ustvarjalna David in Polona

Ličen mladec in mladenka, David in Polona Ličen, sta ustvarila Lično hišo.

Morda je prav nenavadnost, svežina tega imena povzročila, da je po mesto zapihljal veter in na napovedani trenutek odprtja na majhno dvorišče pred Lično hišo zvalil toliko radovednežev, da do večine sploh niso segale besede nekoliko nerodnih, zato pa toliko bolj podjetnih in ustvarjalnih slavnostnih govorcev, Davida in Polone. No, pa to nikakor ni skalilo odličnega vzdušja med prisotnimi. Hiša z ljubkim logotipom že s svojim izgledom oživlja mračno dvorišče med Julko in Globturjem, na Prešernovi v Ajdovščini. Pogumna in hvalevredna pa je tudi ideja o vsebini Lične hiše. Kot je na odprtju z enim stavkom povedala Polona, se bo notri dogajala umetnost.

Par je po ljubljanski likovni akademiji specializacijo opravil v Helsinkih, veliko razstavljata,



veliko ustvarjata, lotevata se različnih projektov. Kot je na primer Davidova miniaturna umetniška knjižica Castra, za katero je lani prejel nagrado za najboljši turistični spominek. Z vsem znanjem in

idejami, ki jih imata, bo vsebina Lične hiše zares bogata. Razstave in različne ustvarjalne delavnice za vse generacije, pa prodaja umetniških del, poslovnih in drugih grafičnih darilc, pa še kaj bi se našlo. Termini za nekatere umetniške delavnice so že razpisani, trenutno v galeriji v drugem nadstropju gostuje razstava umetniških slik Polonine mame, Marte Jakopič Kunaver, naslednja razstava pa bo njuna. Predstaviti nameravata svoje delo: kot umetnost, pa tudi kot idejo za poslovno darilo ali turistični spominek. Praktično bo mogoče videti, s čim vse se dejansko želita, nameravata in se že ukvarjata. Vabljeni na obisk v Lično hišo, več informacij o trenutnih dogajanjih pa boste našli v rubriki Koledar prireditvev.

sh

Ajdovca nastopila pred hrvaško divo

Josipa Lisac v Križankah

Ponedeljek, navaden septembrski dan. Jesen že barva dušo v nostalgijo in po vročem navihanem poletju vse postaja umirjeno in zaspano. Pa vendar je deveti mesec v letu ravno pravšnji za zadnje glasbene utrinke na prostem, ko se še odvijajo zadnji festivali, zadnji koncerti pod zvezdami in luno in ne v zakajenih in nagažvanih klubih. Tako se je zgodilo, da se je ta navaden jesenski dan, 15. septembra prevesil v čudovit večer, ko je 1500 glavo publiko v ljubljanskih Križankah osvetlila prava zvezda, ekstravagantna diva Josipa Lisac.

Tokrat se je vse skupaj začelo malo drugače...Tišina...tema...le dva snopa rdečih luči sta svetila na oder, kjer sta odeta v belo Sebastijan Leban in Aljaž Gorup iz Ajdovščine otvorila večer z igranjem na vedno bolj priljubljen avstralski instrument didgeeridoo. Vibracija se je kaj hitro razlezla med ljudi in tako je bilo vsem jasno, da Josipa še vedno navdušuje s svojo odprtostjo za nove smeri. In kot je uvodoma sama dejala takoj po njeni izvrstni izvedbi Ave Marije, je navdušena nad tako meditativno, sproščajočo uverturo. A vzdušje in razpoloženje se je dvigalo z njenim glasom v nebesne nepopisne višine, v globok odraz vsega temnega in svetlega kar prinaša življenje. Evforija se je stopnjevala in dosegla vrhunec na koncu, ko je spoštovana zopet presešla minljivost, premagala puščobnost vsakdana in dokazala, da bo vsem za seboj pustila nepozabno doživetje, tako kot je nepozabna tudi sama.

Vsekakor je bil večer poseben tudi za Aljaža in Sebastijana, saj sta stopila stopnico višje na njenem skupnem glasbenem popotovanju.

Sta prvič nastopila pred tako množico?

Aljaž: »Ne, jaz sem že nastopil s Tremi pihalci v Novi Gorici na zboru medicinskih sester... (smeh) in na Trnfestu v Ljubljani pred dvema letoma, kjer je bilo tudi nekaj sto ljudi.«

Sebastijan: »Ja, še preden sem začel z didgem sem nastopal s klarinetom kot gojenec ajdovske glasbene šole na revijah glasbenih šol.«

Kakšen pa je občutek, ko si enkrat že na odru in tik pred tem, da ljudem predstaviš sebe, svoje doživljanje glasbe?

Aljaž: »Občutek je bil tak, kot ko sem prvič krožno zadihal na didgeeridoo. Sicer pa se ne obremenjujem s folkom – tako ali drugače jih ne vidiš, saj te osvetljuje luč. Ni pomembno koliko jih je, važno je kako te sprejmejo. Jaz igram, ker mi je to všeč in če je všeč tudi njim – toliko bolje.«

Kako pa je Josipa sprejela vajin nastop, kakšen vtis sta pustila pri njej?

Aljaž: »Bila je zadovoljna in je tudi izrazila željo za nadaljnje sodelovanje. Tudi z ostalimi člani benda sva našla skupen jezik. Vsi so vrhunski glasbeniki in tako preprosti, odprti za novosti, kot je tudi Josipa sama – karizmatična, pa še humoristka povrh. Ve namreč kaj hoče in to tudi počne. Sicer pa je bilo v Kostanjevici še boljše, bolj domače in prijetno okolje, čudovit ambient in tudi Josipa je bila bolj sproščena.«

Sebastijan: »Ja, odziv je bil zelo pozitiven, mislim in upam, da bodo sledila še nadgradnja. Vsekakor se prepuščamo novim projektom – bomo videli kaj bo prinesel čas.«

Če bi imela možnost, s katerim glasbenikom svetovnega merila bi še igrala?

Aljaž: »...z vsakim, ki čuti glasbo. Če pa bi že lahko izbral – recimo Sting.«

Sebastijan: »V bistvu z vsemi željnimi sodelovanja! Če pa lahko izrazim sanje – Trilok Gurtu.«

Fanta, srečno naprej!

Maja Vrabc

Japonci »zavzeli« Ajdovščino

Figarova svatba in Madame Butterfly

Primorski mednarodni festival je dobil v četrtek, 25.9. in petek, 26.9. svoje drugo in tretje dejanje: Mozartovo Figarovo svatbo in Puccinijevo Madame Butterfly.

Obe predstavi so odpeli japonski gostje (člani Play Opera Tokyo), udeleženci operne šole Festivala v Oderzu v Italiji, s katerimi zelo dobro sodeluje ajdovski organizator Zdravko Perger, oz. Agencija Figaro.

Predsednica sveta Festivala Oderzo, Maria-Grazia Patela Solman pravi: »Zahvala gre vsem slovenskim gledališčem, ki nam pomagajo pri predstavah v Sloveniji, s kostumi, sceno, glasbeniki. Zaradi bližine meje tudi tako ustvarjamo skupen kulturni prostor, ki ga podpira tudi uradna italijanska politika-po besedah naklonjenosti italijanskega ambasadorja v Sloveniji; pa tudi

gospodarstvo iz obeh strani še obstoječe meje (HIT, Fructal...) Drugo leto želimo s podobno šolo začeti pri vas in potem oditi na gostovanje. Tako bodo tudi »svašiči« videli, kako hitro in učinkovito se da učiti in ustvarjati predstave. Festival Oderzo funkcionira že enajsto leto, Primorski prvo. Prepričana sem, da bo živek.«

Direktor Festivala Miro Solman pa dodaja: »S pogoji v Ajdovščini smo, kljub malo dotrajani dvorani, zadovoljni. Posebno z akustiko. Mešani orkester (pomagali so tudi člani ljubljanske opere in študentje Akademije op. p.) je odigral odlično, pevci so bili glasovno izenačeni,

nekateri, ki so peli manjše vloge, pa bodo morali še študirati. Odlično delo sta opravila dirigent Sergio Sossi in režiser Gianpaolo Zennaro. Tudi opera mora priti v manjša mesta, podreti je treba pregrade med prestolnicami in provinco. Pri tem že uspevamo.«

Zdravko Perger za letos na Primorskem pripravlja še Koncert mladih opernih pevcev, 25. oktobra v gradu Dobrovo, Sakralni koncert, 14. decembra, na Mirenskem gradu ter Novoletni gala koncert, 26. decembra, v Športnem centru HIT v Šempetru.

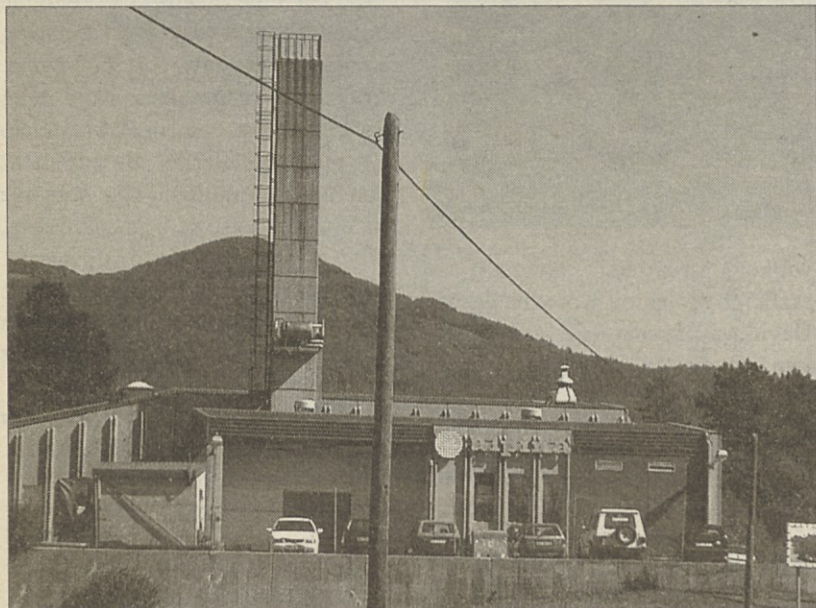
Ivan Mermolja

Bodo delavke ostale na cesti?

Obrat Alpine na Colu v težavah

Krizni štab za obrat Alpina Col

Na pobudo župana občine Ajdovščina Marjana Poljšaka je bil, ob nameravanem zaprtju obrata Alpine Žiri na Colu, v ponedeljek, 22.9.2003 zvečer, ustanovljen krizni štab v sestavi: Marjan Poljšak, župan Občine Ajdovščina; Miloš Bizjak, podžupan Občine Ajdovščina; Ivo Boscarol, predsednik odbora za gospodarstvo; Silvester Peljhan, občinski svetnik; Magda Rupnik, občinska svetnica in vodja obrata Alpine na Colu ter Stanislav Mikuž, poznavalec problematike.



Takoj ob ustanovitvi je krizni štab obravnaval odločitev vodstva podjetja Alpina, da zapre obrat na Colu in ostale na to vezane informacije ter pripravil naslednjo

IZJAVA ZA JAVNOST

Žirovska Alpina je ob izdatni pomoči krajanov obrat na Colu ustanovila leta 1972 v nekdanjem Prosvetnem domu, deset let kasneje se je proizvodnja preselila v nove prostore. Trenutno je tam zaposlenih 127 delavk in 4 delavci. Mnoge delavke so se posebej izučile za čevlarski poklic, njihovo število predstavlja slabe štiri odstotke vseh zaposlenih v ajdovski občini. Praznovanje tridesetletnice obrata so v lanskem letu popestrili s posodobitvijo proizvodne linije, za katero so z odrekanjem pri plačah prispevali tudi zaposleni na Colu.

Novica, da se je vodstvo podjetja odločilo za zaprtje obrata na Colu, pomeni presenečenje, saj Alpina dobro posluje, o čemer nenazadnje pričajo tudi njeni poslovni rezultati. Obenem pa ta novica pomeni negotovost za številne družine na gorskem območju naše občine, ki jim Alpina pomeni pomemben vir preživetja. Njeno zaprtje bi utegnulo prinesiti s seboj demografske posledice in to prav v trenutku, ko se tu s finančno pomočjo evropske skupnosti gradi vodovod Gora in se tako uspešno rešuje pereč problem vodooskrbe.

Namero zaprtja obrata na Colu, v funkciji prenosa dela proizvodnje Alpine na Kitajsko, kjer je bistveno cenejša delovna sila, razumemo kot poslovno odločitev vodstva podjetja, ki sledi želji za večji dobiček in ohranjanju ali celo povečanju proizvodnje, seveda na tujem. Namreč po tem načelu je logično, da bodo v prihodnosti na enak način na tuje preseljeni tudi drugi deli proizvodnje Alpine. Tako podjetje služi le lastnikom oziroma kapitalu in ne več prebivalstvu okolja v katerem je nastalo. Selitev proizvodnje v države s cenejšo delovno silo bi bil hud udarec za zaposlene v obratu na Colu, ki so z marljivim delom in tudi z odrekanji soustvarjali sedanjo podobo uspešne Alpine in nikakor niso pričakovali, da jih bo vodstvo podjetja na tak način poslalo v kruti svet globalizacije. Zato se z ukinitvijo obrata ne strinjamo in bomo v tej smeri iskali dodatne informacije, povezave ter variante rešitev ohranitve obrata.

Ker pa na napovedane ukrepe vodstva Alpine ne moremo imeti velikega vpliva in ne vemo kako bodo na to vplivali drugi udeleženci tega dogajanja, smo si v kriznem štabu že razdelili aktivnosti za iskanje drugih rešitev: nadomestne proizvodnje, prezaposlitve, ipd.

Župan Občine Ajdovščina
Koordinator kriznega štaba
Marjan Poljšak

Napoved 7. seje ajdovskega občinskega sveta

Datum prve popočitniške seje ajdovskih občinskih svetnikov je postavljen, sestanek bo v četrtek, 10. oktobra. Znan je tudi že dnevni red seje.

Začeli bodo s Poročilom o izvrševanju proračuna v prvem polletju, v nadaljevanju pa je cela vrsta predlogov in pobud, ki so se nabrale od zadnje, junjske seje. Tako je na drugem mestu obravnavana predloga o oddelku Politehnik v Ajdovščini – na prejšnji seji so svetniki med gradivom dobili pobudo, v tem času pa je Občinska uprava že začela sklepati prve dogovore, pripravljenih je nekaj

predlogov. Večnamenski objekt v Vrtovinu je bil zaradi prijave na javni razpis za pridobitev nepovratnih sredstev iz naslova CRPOV uvrščen med prioritete investicije. Koncept zastavljenega načrta je zavrženo vlogo porušen, zato je na dnevni red tokratne seje uvrščena tudi točka Novelacija investicijskega programa za večnamenski objekt v Vrtovinu (več v članku O prioritetah investicijah v Ajdovščini). Govora bo o vključitvi v projekt Občina po meri invalidov, skupina svetnikov daje pobudo za znižanje ekološke takse

Zadnje aktualne novice o reševanju težav

Ivo Boscarol, član Kriznega štaba, ustanovljenega ob krizi Alpine obrata na Colu, se je udeležil obeh do sedaj sklicanih sestankov na državnem nivoju. Po njegovem mnenju je k hitri reakciji tako na lokalnem, kot tudi na državnem nivoju, pripomogla medijska odmevnost novice o zapiranju obrata na Colu. Le-ta pa je seveda posledica hitre reakcije na lokalnem nivoju, torej se je Krizni štab reševanja problemov lotil na pravi način.

Prvi sestanek v Ljubljani je potekal v sredo, 24. septembra, udeležili pa so se ga predstavniki Ministrstev za gospodarstvo in socialo, prizadetih lokalnih skupnosti, vodstvo podjetja, sindikati in predstavniki ostalih organizacij, ki jih skrbi, kaj bo z delavkami, če obrat Alpine na Colu res zaprejo. Do naslednjega sestanka, ki je potekal v petek, 26. septembra, so si zadali nalogo, da vsak na svojem področju poišče možne variante reševanja Alpininih težav. Oboje ministrstev je pripravilo nekaj konkretnih možnih rešitev za vsaj začasno ohranitev proizvodnje, oziroma za postopno ukinitje le-te. Predstavljena je bila tudi možnost določenega subvencioniranja obrata, iz naslova potencialno presežnih delavcev. Naša država namreč nima mehanizma, s katerim bi lahko pomagala podjetju, ki ni v težavah, na drugi strani pa nima možnosti vplivati na odločitev vodstva podjetja. Kljub vsemu vodstvo podjetja daje vtis, da je pripravljeno prisluhniti težavam, sodelovati, oziroma, poiskati rešitev, ki bi ustrezala vsem, tako pravi Ivo Boscarol. Variant, kako rešiti zapleteno situacijo, je več. Najlepši scenarij bi bil obdržati proizvodnjo takšno kot je, morda spremeniti le asortima izdelkov, so pa še druge možnosti. Ena od njih je, da bi na Colu obdržali del proizvodnje, presežne delavce pa prerazporedili, druga, da bi del delavcev vozili v Alpino, obrat na Colu pa ponudili za alternativno proizvodnjo. Potekajo že pogovori s podjetniki iz naše in okoliških občin. Prav zaradi hitre akcije je zaenkrat zagotovljen čas, v katerem bodo vsi prizadeti (podjetje, lokalne skupnosti, država) lahko poiskali pravo rešitev, ki je po Boscarolovem mnenju takšna, da bo omogočala delavcem delo tam, kjer so doma, torej na Gori.

sh

KS Col se je odzvala na težave Alpine obrata v njihovem kraju

Odprto pismo o problemu zapiranja obrata Alpine na Colu

Svet KS Col se z odprtim pismom pridružuje akciji proti zaprtju Alpine obrata na Colu. Za kraj je obstoj obrata velikanskega pomena, zato so pismo naslovili na Ministrstva za gospodarstvo in socialo, na sedež podjetja Alpina, na ajdovskega župana Marjana Poljšaka in na širšo javnost. Pismo objavljamo v celoti:

»Zelo neprijetno nas je presenetila novica, ki smo jo izvedeli dve 19. 9., da se namreč zapira obrat Alpine na Colu. Novica je prišla nenadno, brez kakršnekoli napovedi ali obrazložitve z vaše strani na našem lokalnem in občinskem nivoju.

Obrat na Colu daje kruh našim ljudem že 31 let in nedvomno je v teh letih zelo pripomogel k razvoju na področju cele krajevne skupnosti Col. Obrat Alpina je bil vseskozi idealna rešitev za urejeno življenje na celotnem gorskem področju od Predmeje, preko Otlice, Kovka, vse do Podkrajja. Ker je to območje v večji meri tudi demografsko ogroženo, je prav delo na Colu omogočalo zadrževanje ljudi na naši planoti, ustanavljanje mladih družin in gradnjo novih hiš. Alpina je rada priskočila na pomoč kraju tudi ob gradnji infrastrukture v Krajevni skupnosti in zadnja, zelo dobrodošla naložba je bil nemajhen prispevek za nakup novega gasilskega vozila Gasilskemu društvu Col.

Vaša odločitev o zaprtju obrata postavlja celotno območje Gore v zelo težak, celo ogrožujoč položaj. Poudarjamo, da je bila v obratu na Colu zaposlena pretežno ženska delovna sila, ki je temelj vsake družbe in rasti naroda. Z zaprtjem se bosta v več primerih znašla na cesti, brez vsakršnih dohodkov, celo oba starša in preživetje v že tako trdih pogojih zaradi odročnosti, bo postalo še bolj vprašljivo. Demografska ogroženost celotnega gorskega področja bo silila ljudi v dolino, kulturna krajina, ki veliko pomeni celo Evropi, kamor se bomo v kratkem priključili, pa bo nezadržno izginjala.

Ne moremo razumeti, da lahko pičel dobiček, ki ga prinaša selitev proizvodnje v južnejše predele zemeljske oble, vlada nad domačimi ljudmi, nad Slovenci, ki so se stoletja borili za obstanek na rodni grudi. Če ne bomo spoštovali lastnega naroda in mu nudili osnovnih pogojev za življenje, bo naša bodočnost temna, vse bolj negotova.

Zahtevamo, da ponovno pretehtate svojo odločitev o zaprtju obrata Alpine na Colu, posebno še, ker vam prav ta obrat ni prinašal izgube, temveč dobiček, prav tako pa je z dobičkom poslovala tudi delniška družba Alpina.

Pozivamo nadzorni svet delniške družbe Alpina iz Žiri, da razumno prepriča upravo v odločitev, da se obrata na Colu ne zapre. Delavke in delavci na Colu si zaradi svoje delavnosti in natančnosti zaslužijo, da ostane obrat Alpine na Colu tudi v bodoče.«

Svet KS Col
Predsednik Franc Koren

Nepovratnih sredstev iz javnega razpisa CRPOV ne bo O prioritetah investicijah v Ajdovščini

V juniju letos je ajdovski Občinski svet sprejel sklep o prioritetah investicij v ajdovski občini, le-te pa so strokovne službe še isti mesec prijavljale na javni razpis za dodelitev nepovratnih sredstev za sofinanciranje ukrepov prostorskega urejanja vasi – obnova vasi.

Razen projekta »ureditev športnega parka v Tihi dolini« je Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja zavrnila ostale vloge. Razlog je bilo premajhno število zbranih točk, predvsem pa majhna kvota denarja, saj so celi Sloveniji namenili le 163.600 tisoč tolarjev, kar je bistveno manj od zaprosenih sredstev.

Kakorkoli že, Občina Ajdovščina bi vse te investicije vendarle želela izpeljati v predvidenem roku. Zato pa bo potrebno že vnaprej rezervirati sredstva iz proračuna 2004. Za šest projektov bi moralo biti v proračunu 2004 rezerviranih okoli 20 milijonov tolarjev, o čemer bodo svetniki odločali že na oktobrski seji. Prav tako tudi o novelaciji investicijskega programa za večnamenski prostor ob podružnični šoli v Vrtovinu, kar bi znalo proračunsko rezervacijo povečati še za okoli 19 milijonov tolarjev, kolikor je ocenjena druga faza tega projekta. Če se bodo svetniki strinjali s predobremenitvijo proračuna 2004, bodo na naslednji seji v gradivu dobili tudi preostale investicijske programe (ureditev Doma krajanov na Predmeji, adaptacija Doma krajanov v Gojačah in Gabrjah ter mrliške vežice v Vipavskem Križu in novogradnja mrliške vežice v Stomažu). Želja Krajevni skupnosti in občinskih strokovnih služb je, da bi svetniki podprli njihov predlog.

sh

Občina Ajdovščina je v času od zadnje seje ajdovskih svetnikov dobila tri nove (popravljen) Odloke: ...o ravnanju s komunalnimi odpadki, ...o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah in ...o spremembah Odloka o komunalnem prispevku. Vsi Odloki so že stopili v veljavo.

Poslanca Bevk in Terčon v DZ vložila amandma

Koncesijski denar bo

Na ajdovski občini so se na povabilo domačega župana Marjana Poljšaka 25. septembra dobili župani vseh severnoprimorskih občin (Vipave, Idrije, Nove Gorice, Tolmina, Kobarida, Bovca, Brd, Kanala, Mirna-Kostanjevica, Komna, Postojne, Šempetra-Vrtojbe in Cerklja). Tema sestanka so bile koncesijske dajatve iz naslova igralništva. Spremembe, ki se obetajo, sta obrazložila poslanca Samo Bevk in Davorin Terčon, ki sta oblikovala in vložila amandma na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo. Sestanek pa je vodil ajdovski podžupan, Boris Ambrožič, ki se je ukvarjal s to problematiko.

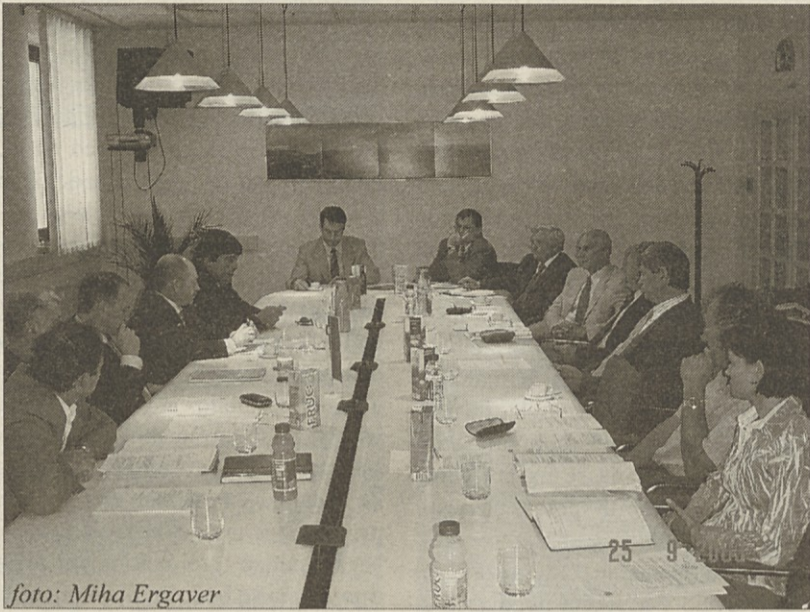


foto: Miha Ergaver

Koncesijske dajatve so že mnogo-krat pogreta tema sestankov, debat in razprav. Le na hitro osvežitveni spomin: leta 1995 je bil sprejet Zakon o igrah na srečo, ki določa, da se slaba polovica koncesijskih dajatev vrača nazaj in sicer v občine turistično zaokroženega območja, sredstva pa naj bi bila strogo namensko vložena v razvoj turizma. Zakon o financiranju občin pa je Finančno ministrstvo interpretiralo tako, da se je ta denar štel v primer- no porabo in tako zmanjšal finančno izravnano, do katere so bile občine sicer upravičene. Svojevrstni paradoks torej, koncesijskega denarja praktično ni bilo, obveze po zakonu pa so ostale. Ajdovščina in Vipava sta tako prikrajšani za okoli 90 milijonov tolarjev letno. Že prejšnji ajdovski župan Kazimir Bavec je v rešitev te problematike vložil velike napore in njeno neresenje je bil eden od razlogov njegovega odstopa. Kot so povedali nekateri župani na tokratnem srečanju, pa je dejstvo, da se niso znali povezati, nastopiti skupaj in zgodbe že takrat rešiti v prid razvoja turizma na se- vernoprimorskem.

Zgodba vendarle dobiva lepši epi- log: amandma namreč izrecno do- loča, da se koncesijska dajatev ne šteje v osnovo za izračun finančne izravnave, tako se bo posamezni proračun dejansko povečal za pri- padajoče deleže igralniškega davka. Kot sta povedala vlagatelja, je bila razprava na pristojnem odboru

trda in polemična, pa vendar je bil amandma sprejet. Poleg tega je po- slanska skupina Nsi v DZ vložila še amandma, da se športu in huma- nitarnim organizacijam iz naslova koncesij dodeli 2,2 odstotka denarja (sedaj 2 odstotka), amandma, ki ga je naknadno vložil poslanec Ivan Mamič, pa določa, da turistično za- okroženo območje ostaja približno takšno, kot je bilo v osnovi in se ne omejuje zgolj na »sosednje« občine (sedežev igralnic). Zakon in vse spremembe, povezane z njim, bodo na dnevnem redu seje DZ v prvem oktobrskem tednu. Vsi severno- primorski župani bodo podpisali podporo amandmajema poslancev Bevka, Terčelja in Mamiča in s tem priporočili vodjem poslanskih skupin DZ sprejetje dopoljenega predloga zakona skupaj z naknadno vložnim amandmajem.

Župani so zadovoljni s potekom dogodkov in upajo na uspešen zaključek – sprejetje amandmajev v DZ. Hkrati pa se zavedajo, da je konec ene tudi začetek druge zgodbe. Če bo zakon sprejet, bodo severnoprimorske občine deležne kar precej razvojno usmerjenega denarja. Naslednja naloga bo torej skupno nastopiti tudi v razvoju t.i. zaokroženega turističnega ob- močja, saj, kot je poudaril župan Šempetra Vrtojbe, takšno območje potrebuje tudi skupno vsebino in ne samo skupno vezanost na koncesij- ske dajatve.

sh



foto: Miha Ergaver

Pomagali tudi prostovoljci

Za varno pot v šolo

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Ajdovščina je v začetku šolskega leta pripravil skupno akcijo »varna pot v šolo« in tako poskrbel da so naši osnovnošolci varno prestopili šolski prag.

V skupnem sodelovanju so Policija, Občinska redarska služba in letos prvič tudi prostovoljci prvih 14 dni spremljali osnovnošolce pri prihodu in odhodu iz šole, predvsem pa skrbeli, da so varno prečkali vozišča. Pri tem so jim svetovali, po potrebi pa tudi pomagali. Največja skrb je seveda veljala prvošolcem.

Na predlog predsednika Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Ivana Krašne, so letos k sodelovanju v akciji povabili

tudi prostovoljce, ki so se z veseljem odzvali. Tako smo v prvih septembrskih tednih, na najbolj frekventnih odsekih šolskih poti, mimoidoči lahko opazili v odsevne brezokavnike oblečene člane Planinskega društva in PUM-ovce, ki so pazili, da so otroci varno prišli do šole.

Policiisti Policijske postaje Ajdovščina so v tem času večjo pozornost namenili umirjanju prometa v okolici šol ter na mestih, ki so še posebej problematična

z vidika varnosti šoloobveznih otrok. Vodje policijskih okolišev pa so tako kot vsa leta obiskali letošnje prvošolčke in jim razdelili pobarvanke, v kateri so jih ob pomoči poučne zgodbe seznanjali z nevarnostmi, s katerimi se dnevno srečujejo v prometu. Po navedbah policistov pa njihove aktivnosti niso končane, saj bodo v mesecu oktobru izvedli obsežno preventivno represivno akcijo, v kateri bodo nadzirali predvsem uporabo varnostnih pasov, tudi ustrezno prijetost otrok, v bližini šol in vrtcev.

Šolska vrata so po letošnjih toplih počitnicah spet na stečaj odprta. Vozniki, poskrbimo za varnost vseh udeležencev, še posebej tistih otrok, ki v prometu prvič nastopajo kot pešci, pa tudi vseh drugih, ki se na prometne nevarnosti teže odzivajo: mladostniki, otroci, invalidi, starejši občani... Z upoštevanjem CPP lahko preprečimo, da bi s svojim ravnanjem ogrozili druge ter na tak način preprečimo marsikakšno nesrečo, ki nas lahko zaznamuje za celo življenje.

A.Kete



foto: Miha Ergaver

Arheološka zbirka končno doma, v Ajdovščini

Fluvio Frigido – Kastru – Flovio – Ajdovščina

Ajdovščina je dobila novo arheološko zbirko, ki nosi naslov po poznanih imenih našega mesta skozi čas: najprej cestna postaja Fluvio Frigido, potem vojaški tabor Kastru, pa naselbina Flovio in danes mesto Ajdovščina. Strokovni vodja projekta je arheologinja Beatrice Žbona Trkman. Za razstavo skrbi Goriški muzej, nastanjena je v zgornjem prostoru obnovljene stavbe poleg ajdovskega Doma krajanov, spodaj so razstavljeni Fosili iz zbirke Staneta Bačarja, za javnost je odprta od 6. septembra naprej, muzejsko hišo pa si je mogoče ogledati ob sobotah in nedeljah med 13.00 in 18.00 uro.

Preden se lotimo pregledovanja nekaterih pomembnejših dejstev pričujoče razstave, je potrebno omeniti še, da je postavitve delo oblikovalke Evite Lukež ter da so pri postavitvi sodelovala tudi domača podjetja; vitrine je izdelalo podjetje Damles d.o.o., pokroviteljstvo pa je prevzelo tudi podjetje Castrum iz Ajdovščine.

Vipavska je že od nekdaj poseljena, o tem pričajo tudi najdbe. Arheološka zbirka tako prikazuje poseljenost Ajdovščine od prazgodovine (2000 p.n.št., srednja bronasta doba) do zgodnjega srednjega veka (7. stol.n.št.). Naslednjih nekaj stoletij ajdovske zgodovine pa še vedno ovijajo tančice skrivnosti in čakajo na nova izkopavanja ter nova odkritja. Pričujoča arheološka razstava izpostavlja predvsem rimskodobno Ajdovščino. Je izredno pedagoško zastavljena in domiselno dopolnjuje zgolj fragmentarno ohranjene delce materialne kulture z interpretacijami in reprodukcijami. Po antični Vipavski dolini popotnik potuje skozi zgodbe: o poteh, o času, o ljudeh, o kulturah, o razkritjih, ... Pri pripravi razstave je prišlo do nekaj novih spoznanj, na primer; cestna postaja Fluvio Frigido je bila na območju sedanjega mesta Ajdovščina (kasneje se je prav tu razvil vojaški tabor Kastru), doslej je namreč veljala domneva, da je naselbina nastala na območju Mirc. Tam pa naj bi bila vila rustika (podeželje). Druga pomembna ugotovitev, ki sovпада s prvo, pa je, da je na mestu današnje kinodvorane

obstajalo svetišče. Nekaj delčkov napisa je najdenih, menda naj bi obstajal celotni napis, pa je zakopan v temeljih kinodvorane. Arheologi večkrat opozarjajo na grdo ravnanje z materialnimi ostanki naše preteklosti. Pa se kar precejkrat zgodi, da jih nihče ne sliši. Sodobna Ajdovščina je zrasla na temeljih starodobnih naselij, v zemlji je torej še ogromno dejstev o preteklosti in prav vsako zakopavanje v zemljo, ne glede na namen, lahko odkrije dragocene najdbe. Današnja znanost je napredovala, nove metode in tehnike pa tudi arheologom ponujajo možnost, da iz majhnih koščkov sestavijo celoto. V pričujočem projektu s stališča restavratorskega vidika praktično s tem ukvarjala Jana Šubic Prislan iz Goriškega muzeja. Med drugim je iz majhnih najdenih koščkov keramike rekonstruirala celo kopico posod.

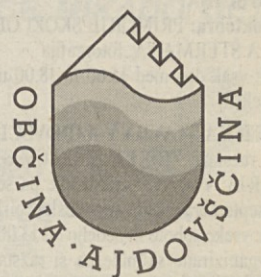
Rekonstruirana pa je tudi zgodba o raziskovanju Kaster. Iz raznih posrednih in neposrednih virov ki nekateri segajo tudi stoletja nazaj, je razvidno, da je od zmeraj privlačila raziskovalce in popotnike skozi Vipavsko. Pot do odkritij je vodila skoz mnogo različnih interpretacij. Zgodba o odkrivanjih je prikazana v obliki filmskega traku, na koncu zavitega v polček, kar simbolizira prihodnost in nova odkritja, ki bodo dopolnila manjkajoče delce vedenja o preteklosti. Pomembna raziskovalka ajdovske preteklosti zgodovine je arheologinja Nada Osmuk, ki je službo v Zavodu

za kulturno dediščino nastopila sredi sedemdesetih in takoj začela intenzivno raziskovati tloris obzidja Kaster. Njena zasluga je odkritje le- tega, prav tako pa tudi prezentacije minulih časov v mestu (na primer: rimskodobne terme – lapidarij). Omeniti je potrebno vsaj še dva pomembna raziskovalca, ki sta v šestdesetih letih uspešno odkrivala delčke naše preteklosti, to sta bila Peter Petru in Drago Svovljak.

Rekonstrukcija obzidja, z vsemi 14 stolpi, je postavljena tudi na razstavi, morda najbolj privlačna točka za tiste, ki poznamo Ajdovščino. Stolpi so namreč opremljeni z vsemi potrebnimi podatki, da jim sledimo skozi zgodovino in jih umestimo v današnji čas in prostor.

Prav večplastnost, skupaj z zelo privlačno postavitvijo, daje zbirki mik in čar, predvsem pa v obiskovalcu utrne tolikšno mero radovednosti, da se odpravi na raziskovanje po mestu. Prav to pa je tudi namen postavitve: Fluvio Frigido, Kastru, Flovio, Ajdovščina – je bila nekoč in je tudi danes.

Povzetek po pogovoru z Beatrice Žbona Trkman zapisala Sanda Hain



Sprehod po ajdovskih krajevnih skupnostih

Tokrat se bomo sprehodili po večini tistih krajevnih skupnostih, ki jih v prejšnjem Latniku nismo obiskali. Kot boste lahko prebrali, so po vseh naših vaseh aktivni, lotevajo se različnih projektov, na različne načine.

V zadnjem času predsednike Krajevnih skupnosti obiskuje strokovna sodelavka Občinske uprave, Mojca Božič (zadolžena za KS), ki bo na podlagi opravljenih analiz zbranih informacij skupaj z ostalimi službami izdelala štiri letni načrt razvojnih programov. To je nujna, zakonsko določena priloga občinskih proračunov, v kateri bodo med drugim določene tudi investicije ter vrstni red izvajanja le-teh za naslednja štiri leta. Zato, Krajevne skupnosti, kar pogumno povejte, kakšnih sprememb in izboljšav si želite v vašem kraju. Skupaj z občinsko stroko boste našli prave rešitve.

KAMNJE-POTOČE: V Kamnjah so zadnje nedelje v septembru praznovali »šagro« sv. Mihaela. Po tradiciji prav na vaškem prazniku pregledajo, kaj vse je bilo skozi leto narejenega in tudi letos je bilo tako. Vaško pokopališče je zopet varno, saj so obnovili podporni zid, ki se je že začel rušiti. Poleg tega pa po novem tudi do zadnjega zaselka v vasi – Poki - vodi lepa pot, saj so položili še zadnjih 400 metrov asfalta in s tem izpolnili letošnje »plane«. Na kamenjski šagri je nastopila tudi folklorna skupina Kamenjček, ki se je v minuli sezoni proslavila z mnogimi odličnimi uspehi. Skupina je nastala iz šolarjev, v začetku so v njej nastopali vsi učenci kamenjske podružnice. Danes pa je v vasi in okoliških zaselkih vedno manj šolarjev, tako da je Krajevna skupnost že pred naslednjo težko in odgovorno nalogo: kako v vasi obdržati šolo in z njo življenje vasi? Še v oktobru se bodo o tem pogovarjali skupaj s krajanji in s predstavniki dobrih krajevne skupnosti.

DOBRAVLJE: V Dobravljah so zadovoljni z novim parkiriščem in avtobusnim postajališčem, volja pa jih žene naprej. Potnikom za smer Ajdovščina bi želeli urediti stredo nad glavo. Papirnata »vojska« se je že začela, trenutno dobrih krajevne KS čaka na nekatera nujna republiška dovoljenja. Ko bo gradnja odobrena, pridejo na vrsto težave druge vrste: od kje vzeti potrebne denarce. Denar, ki je še na računu dobrih krajevne KS, je delno že porabljen, saj bo morala KS sama poravnati račun za plato in asfaltacijo avtobusnega postajališča. Torej bo ostalo premalo za novo investicijo.

Ena od rešitev je tudi obljubljeni pomoč mladim v obliki udarniškega dela (bravo mladina), ki jo bodo z veseljem izkoristili. Vsekakor pa je to že projekt za prihodnje leto. Prav tako kot ureditev obstoječega postajališča za smer Nova Gorica, ki bi ga želeli izdatno prevetriti – predvsem odpreti, saj se v zaprti hišici nabira vse mogoče, počasi pa tam že nastaja tudi zbirališče mladim, kakršnega si v Dobravljah nikakor ne želijo.

ŽAPUŽE: Avtobusno postajališče bodo gradili tudi v Žapužah, zakopali naj bi že v oktobru. Hišica (3,5 krat 2,3 metre) pri Andlovcu bo služila predvsem šolarjem. Investicija med 800.000 in milijon dolarjev pa bosta skupaj pokrili Občina Ajdovščina in KS. Žapuže so edina ajdovska krajevna skupnost, ki nima svojih prostorov; niti za lastne potrebe, niti za družabna srečanja, niti za ostale vaške aktivnosti. No, temu dolgo ne bo več tako, prav pred kratkim je namreč Občina Ajdovščina (na velike prošnje KS) pomagala odkupiti 2000 kvadratnih metrov zemljišča, kjer bo v prihodnosti zrasel Dom krajanov. Naslednji korak je pridobitev gradbenega dovoljenja, sočasno pa bodo potekale borbe za denar. Krajevna skupnost bo iskala vse mogoče variante: od občinskega proračuna, do sodelovanja na republiških in ostalih razpisih, obrnili pa se bodo tudi na krajanje in jih zaprosili za prostovoljne prispevke. Za skrbno porabo denarja in hitro ter kvalitetno gradnjo objekta bo skrbel že imenovan 8-članski strokovni gradbeni odbor. KS pravi, naj bi se prihodnje leto »že kaj videlo«. Hišica pa naj bi

imela v spodnjem nadstropju večnamenski družabni prostor, zgoraj, v mansardi, pa bi prostore dobili KS in razna vaška društva.

BUDANJE: V Budanjah in Dolgi Poljani so se na nedavnem referendumu, poleg osnovnega vprašanja, spraševali tudi, h kateri pošti naj pripadejo: k Ajdovščini ali k Vipavi. Krajevna skupnost se je za anketo odločila potem, ko so posamezni krajanji izrazili željo po spremembi pošte. To vprašanje je sicer v popolni pristojnosti Pošte, ki pa bi bila načeloma pripravljena izpejlati sicer precej zapleten postopek menjave, če bi si krajanji to zares močno želeli. Izid ankete je bil zanimiv, saj so se v Budanjah odločili za dosedanje pošto, torej Vipavo, v Dolgi Poljani pa so izbrali pošto v Ajdovščini. Očitno bo končno odločitev o tem vprašanju morala sprejeti kar Pošta sama. Sicer pa je tudi Budanjcem letos načrte kalilo vreme. Prav zaradi te nadloge so morali prestaviti zadnji avgustovski tradicionalni pohod na Kovk. V zameno je bil teden dni kasneje organiziran »žur« na Ravnah in vse se je poravnalo. Pa še ena informacija z Budanj: 7. oktobra ob 20.00 se zopet začne telovadba za ženske pod vodstvom Barbare Lemut.

OTLICA-KOVK: Tudi Otlica bo imela ekološki otok. Trenutno se dogovarjajo, kam naj KSD namesti ekološke posode za odpadke. Možnosti sta dve: ali za cerkvijo, ali pa pri pokopališču. Verjetno bo obveljala zadnja varianta, kjer je prostor za odlaganje odpadkov bolj potreben. Krajevna skupnost je vesela tudi uspešno zaključene akcije za pridobivanje dodatnega zemljiš-

ča za že zdavnaj premajhno pokopališče. Kljub precejšnjim zapletom je namreč vendarle prišlo do nakupa (investicija je krila občina), takoj po vpisu v zemljiško knjigo bodo začeli s postopkom za pridobivanje ustrezne dokumentacije. Do konca leta pa jih čaka še kar nekaj dela, med drugim tudi postavitev treh luči javne razsvetljave, vzdrževanje cest, pa seveda priprava na zimo, ki zna na Gori pokazati zobe, čeprav se Gorjani snega in mraza ne bojijo. Pogodba za pluzenje (ceste bo kot običajno pluzil Hieronim Vidmar) je podpisana, s tem pa težave niso rešene. Po pluzenju so stranske poti potrebne tudi posipanja. Krajanji so pripravljani to delo, ki je sicer v pristojnosti Komunale, opraviti sami - pod pogojem, da se na potrebna mesta ob lokalnih poteh namesti ustrezne zabojnike za hranjenje materiala za posipanje. O tej težavi se nameravajo v kratkem pogovoriti s predstavniki komunale in občine.

USTJE: Na Ustjah se že lep čas pripravljajo na celostno obnovo vaškega središča, ki je še vedno takšno, kakršno je ostalo po požigu vasi. Tega velikega projekta se lotevajo z nakupom parcele, kjer bodo širili pokopališče, tam nameravajo zgraditi tudi manjšo mrliško vežico. Center vasi bi želeli razširiti vsaj do te mere, da bi bilo mogoče z avtobusom priti do Dolenj. Na mestu sedanjega župnišča, ki ga nameravajo porušiti (stavba je v zelo slabem stanju), pa naj bi zrasel nov objekt z večnamenskimi prostori v spodnjem nadstropju, med drugim tudi sanitarijami, čajno kuhinjo in priročno avtobusno čakalnico. Zelo pohvalno je, da nameravajo del

mansarde urediti za solidarnostno stanovanje. Že v sedanjem objektu župnišča imajo takšno stanovanje, ki v vseh 50 letih, odkar je na voljo družinam v takšnih in drugačnih krizah, skorajda ni bilo prazno. Trenutno pa služi družini, ki gradi hišo. Morda bi prav ta primer služil za zgled drugim, demografsko ogroženim Krajevnim skupnostim, kjer se jim hiše rušijo pred očmi, na drugi strani pa se mlade družine stiskajo po dragih mestnih garsonjerah, ker ne najdejo drugačnega izhoda v preživetveni stiski. KS se zaveda, da je to velikanski projekt, da bo zanj potrebno zbrati ogromno denarja. Pomagala bo občina, pogumno se bodo udeleževali tudi vseh razpisov in poskušali čim več sredstev pridobiti tudi iz države. Že sedaj pa v ta namen zbirajo tudi prostovoljne prispevke krajanov. Na Ustjah so torej naklonjeni mladim, da pa se bodo še bolje počutili doma, jim urejajo tudi nogometno igrišče na koncu vasi, ob poti do Plač. Krajevna skupnost je zaenkrat v najem vzela parcelo, posejala travo, za pomlad pa na novo-urejenem igrišču že napovedujejo prve dvo-boje.

V naslednji številki Latnika pa nove zgodbe ajdovskih Krajevnih skupnosti. Predsednike Krajevnih skupnosti pa obveščamo, da informacije za objavo v tej rubriki zbiramo do 25. v mesecu na naslovu TIC Ajdovščina, Lokarjev drevored 8b, tel. 36-63-900, GSM 051-304-607, e-mail: tic.ajdovscina@siol.net.

sh

RADIO
NOVA

94,8 Mhz

Koledar prireditvev in obvestila za občino Ajdovščina v oktobru:

RAZSTAVE:

PILONOVA GALERIJA, Prešernova 3, Ajdovščina:
Do 10. oktobra: PILONOVI PRIJATELJI (izbor), razstava ob 30. letnici Pilonove galerije
17. oktobra do 7. novembra: FRANKO VECCHIET, instalacije, video
Ogledi: od torika do petka med 10.00 in 12.00 ter med 14.00 in 16.00 uro, sobota in nedelja od 15.00 do 18.00, ob ponedeljkih in praznikih je galerija zaprta.
INFO: 05/368-91-77

TIC AJDOVŠČINA, Lokarjev drevored 8b, Ajdovščina:
Do 31. oktobra: PLAKATIRANJE NI PREPOVEDANO, izbor plakatov Pilonove galerije skozi 30 let.

Odprto vsak dan med 10.00 in 14.00 uro, ali pa pokličite TIC, 051-304-607, kjer nudimo tudi druge družabne, kulturne in turistične informacije.
INFO: 05/366-39-00

GALERIJA DOM KRAJANOV, Vipavski Križ:
Do 20. oktobra: JAZ SEM TA BISER NAŠEL. KAR V SEBI, na ogled so dela udeležencev VI. srečanja ustvarjalcev – invalidov
Od 24. oktobra do 1. decembra: AKADEMIKI IZ ŠKOFJE LOKE
INFO: Razstavišče vam odpre gospa Marija Bar, 05/368-88-03

GALERIJA DOMA KRAJANOV AJDOVŠČINA:
Do 6. oktobra: PRIMORJE SKOZI OBJEKTIV MIRKA ŠTERMANA, fotografija
Ogledi: vsako soboto in nedeljo od 13.00 do 18.00 ure, organizirane skupine pa si razstavo lahko ogledajo tudi izven omenjenega termina, po

predhodni najavi na TIC Ajdovščina, 05/36-63-900, 051-304-607.

LIČNA HIŠA Ajdovščina
Do 10. novembra – MARTA JAKOPIČ KUNAVER – slike iz cikla zadnjih deset let, akril, platno in mešane tehnike
Odprto: vsak dan med 9.00 in 13.00 ter med 15.00 in 18.00, sobota v dopoldanskem času
OBVESTILO: Lična hiša vam ponuja na izbiro ustvarjalne delavnice za vse generacije: OTROŠKE DELAVNICE: za mlajše otroke potekajo ob sredah med 16.30 in 18.30, za starejše otroke pa ob četrkih v istem času.
DELAVNICA UMETNIŠKE GRAFIČNE KNJIGE bo potekala od 3. do 8. novembra, med 17.00 in 22.00 uro, udeleženci pa naj bodo stari najmanj 15 let.
DELAVNICA ZA UČITELJE bo potekala ob petkih in sobotah, za točnejši termin se bomo dogovorili.
DELAVNICA ZA VRTCE je enodnevna dopoldanska delavnica, ki traja 3 ure in je namenjena skupinam iz vrtcev.
DELAVNICA ZA ODRASLE IN UPOKOJENCE, toriki, začeni s 7. oktobrom, med 18.00 in 20.00 uro
INFO: Polona 040-839-745, David 040-839-729

PRIREDITVE:

LAVRIČEVA KNJIŽNICA
Torek, 7. oktober, 18.30: predavanje dr. Bogdana Žorža po knjigi RAZVAJENOST – RAK SODOBNE VZGOJE
Org.: Lavričeva knjižnica in ZPM Ajdovščina
Torek, 14. oktober, 18.30: srečanje z letošnjim dobitnikom Rožančeve nagrade VINKOM OŠLAKOM in njegovo knjigo SPOŠTOVANJE IN BIT. Z avtorjem se bo pogovarjal urednik založbe Andrej Brvar.
Ponedeljek, 20. oktober, 18.30: predstavitev knjige NEVE ŠTOKELJ ODLOČITEV. Neva Štokelj je medicinska sestra, doma iz Dobravlj, svojo življenjsko zgodbo je želela predstaviti drugim v knjižni obliki.

OBVESTILA IZ LAVRIČEVE KNJIŽNICE:
Začenja se študijski krožek BRALNICA. Če vas zanima branje in pogovor o prebranem, ste vabljeni v Lavričovo knjižnico v ponedeljek, 13. oktobra ob 18.00 uri, na informativni sestanek.
Info: Zdenka Žigon, 366-13-28

URE PRAVLJIC:
Ajdovščina – vsak četrtek ob 16.15 za otroke do 4. leta, ob 17.00 za starejše, pričetek 2. oktobra.
Vipava – vsako sredo ob 17.00, pričetek 1. oktobra
Podnanos – vsako sredo ob 11.00, pričetek 1. oktobra

DOM KRAJANOV AJDOVŠČINA, 3. oktober – potpisno predavanje o ARGENTINI.
INFO: KAŠ.

PILONOVA GALERIJA, 3. oktober, ob 19.00 – srečanje ob 30. letnici galerije in pogovor s snovalci galerije.

DVOREC ZEMONO, 24. oktober, 19.00 – KONCERT UČITELJEV Glasbene šole Vinko Vodopivec Ajdovščina.

KINO
HOLLIVODSKI KIFELCI (Harison Ford): četrtek, 2. oktober ob 19.00, petek, 3. in sobota 4. oktobra ob 19.00 in 21.00, nedelja, 5. oktobra ob 19.00
ITALIJANSKA MISIJA (zgodba se začneja v Benetkah, s skupino dobrobrščnih »barab«) Četrtek, 16. oktobra ob 19.00
Sobota, 18. oktobra ob 19.00
Nedelja, 19. oktobra ob 19.00
DOL Z LJUBEZNJO (komedija) Petek, 17. oktobra ob 21.00
Sobota, 18. oktobra ob 21.00
DRUŽBA PRAVIH GOSPODOV (Sean Connery – moč sedmih se je združila v eno!) Četrtek, 23. oktobra ob 19.00
Petek, 24. oktobra ob 21.00
Sobota, 25. oktobra ob 21.00
OČKOV VRTEC (končno ste ga dočakali) Petek, 24. oktobra ob 19.00
Sobota, 25. oktobra ob 19.00

Nedelja, 26. oktobra ob 19.00
SINDBAD (risanka)
Četrtek, 30. oktobra ob 19.00
Petek, 31. oktobra ob 19.00
BLONDINKA S HARVARDA 2
Petek, 31. oktobra ob 21.00

ŠPORT

KK AJDOVŠČINA
4. oktober, 18.00, ŠC Police: Druga tekma 1. kroga pokala SPAR KK Ajdovščina : KK Union Olimpija ml.
18. oktober, 20.00, ŠC Police: 2. krog državnega prvenstva: KK Ajdovščina : KK Rudar
OBVESTILO: KK Ajdovščina vpisuje nove člane od 1. razreda devetletke naprej. INFO: Primož Bačar 041-614-933

PD AJDOVŠČINA – OBVESTILO:
V četrtek, 2. oktobra ob 20.00 prične ALPINISTIČNA ŠOLA. Potekala bo v prostorih društva (mala hišica nasproti radia Nova).
INFO: 031-546-400

OBVESTILA

DRUŠTVO UPOKOJENCEV AJDOVŠČINA:
Vabljeni na srečanje v Domu upokojencev, 1. oktobra ob 16.00.
Vabljeni na srečanje na Osnovni šoli Otlica, 3. oktobra ob 14.00.
4. oktobra se bo v Palah odvijal Mednarodni balinarski turnir.
7. oktobra začnemo z rekreacijo v Izoli.
11. oktobra se odpravljamo na popoldansko kopanje v Izoli.
INFO: 366-13-83, vsako sredo med 8.00 in 11.00 uro ter vsak petek med 9.00 in 11.00 uro.

DRUŠTVO MOST – Univerza za 3. življenjsko obdobje, AJDOVŠČINA
V sredo, 1. oktobra ob 18.00, bo v Domu krajanov v Ajdovščini potekala 6. redna skupščina društva. Vabljeni člani in vsi, ki bi se želeli včlaniti.
6. in 7. oktobra se bo Društvo Most – Univerza za tretje življenjsko obdobje predstavila na Festivalu za tretje življenjsko obdobje, ki bo potekal v

Ljubljanskem Cankarjevem domu in na katerem bo sodelovalo preko 60 podobnih skupin iz vse Slovenije. Vabljeni na ogled.

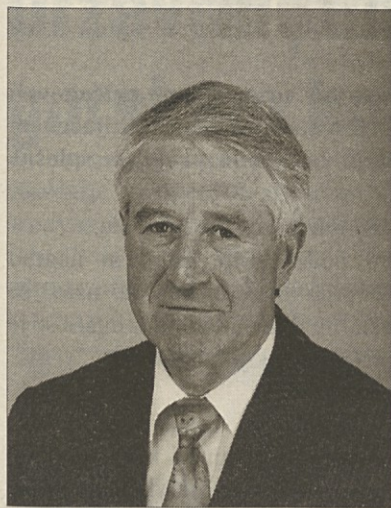
PLESNA ŠOLA URŠKA, TEAM MAKSIM:
MIŠA CIGOJ vam sporoča, da v oktobru začenja jo začetni tečaj plesa (osnove zabavnih plesov): V ponedeljek, 6. oktobra ob 16.30 se v večnamenski dvorani Srednje šole Veno Pilon v Ajdovščini dobijo mlajši plesalci (predšolski, šolarji, srednješolci), z učiteljem, Miranom Pritekljem, se boste dogovorili o prihodnjih srečanjih.
V torek, 7. oktobra ob 20.00, pa se v hotelu Pugal v Ajdovščini dobijo odrasli plesalci, prav tako se bodo o nadaljnjih srečanjih dogovorili z učiteljem, Boštjanom Podgornikom.
Začetni tečaj traja dva meseca, poteka enkrat tedensko po dve šolski uri. Cena tečaja za otroke je 10.000 tolarjev, za odrasle pa 12.500 tolarjev.
INFO: 051-304-607

KARITAS – ŠOLA ZA STARŠE:
Karitas Vipavske dekanije, skupaj z Ljudsko univerzo in KS Ajdovščina organizira ŠOLO ZA STARŠE, z naslovom »Čustva, ki gradijo družinsko skupnost«. Program prične 15. oktobra in bo potekal do 3. decembra, vsako sredo med 19.00 in 20.30 uro v Domu krajanov v Ajdovščini. Namenjen je staršem, vzgojiteljem, učiteljem in vsem, ki bi želeli novih spoznanj pri vzgoji otrok. Predavali bodo dr. Nives Ličen, docentka na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, dr. Katja Šostarič Likar, pediatrinja v ZD Ajdovščina, Matej Kobal, duhovnik in ravnatelj Škofjske gimnazije v Vipavi ter še nekateri drugi.
Število udeležencev je omejeno, prijave sprejema Jožica Ličen, GSM 041.429-713

Informacije za rubriko Koledar prireditvev in obvestila zbiramo do 25. v mesecu.

INFO: 36-63-900, 051-304-607, e-mail: tic.ajdovscina@siol.net, naslov: TIC Ajdovščina, Lokarjev drevored 8b, Ajdovščina.

FOSILI-NAŠA KULTURNA DEDIŠČINA-14



V 13. nadaljevanju mojih prispevkov o fosilih sem opisal Korale-Korale iz geološke dobe KREDA, ki so pri nas zelo redke.

V tem nadaljevanju predstavljam prav posebne fosile – dve vrsti fosilov iz KREDE, najdene na Nanosu in pri Vrhpolju.

Marsikje na Nanosu so v apnencih lepo vidne majhne okrogle bele lise – premera 3-7mm. Pravzaprav so zudi za zbiralce skoraj nezanimive, ker se razen bele pike ne vidi nič. Notranja struktura je tako fina, da se jo vidi le z lupo, z močno povečavo – vsaj 10x. Pa še, če se gleda s povečevalnim steklom, mora človek vedeti kaj gleda, da pravzaprav »poišče« radialno fino mrežico.

Te bele, okrogle lise, ki ob bežnem pogledu izgledajo kot večje pike so foraminifere z imenom Keramosphaerina tergestina. To je zgornjekredna foraminifera, ki

jo je prvi našel Stache leta 1873. Primerke je našel v železniškem veku pri Nabrežini. Poimenoval jo je po bližnjem Trstu, zato tergestina.

Zanimivo je, da je bilo v zvezi s to vrsto kar nekaj razprav, saj na začetku niso vedeli kam naj jo prištevajo – kateremu rodu in kateri vrsti.

Prof.dr. Rajko Pavlovec iz Naravoslovnotehniške fakultete v Ljubljani, je leta 1971 objavil daljšo, poglobljeno razpravo o tej zanimivi vrsti. Tudi meni je ta razprava pomagala, da sem spoznal, kaj so tiste bele okrogle pike v nekaterih kamnih, ki sem jih prinesel z Nanosa.

Na Keramosphaerino tergestino



me je prva opozorila dr. Katica Drobne, ko sva nekoč stikala po južnem pobočju Nanosa, ob cesti od Podnanosa na Nanos. Nekaj primerkov sem pobral, pregledal z lupo in videl – nič. Šele ko sem dobil v roke razpravo dr. Pavlovca, sem po

skoraj dveh letih primerke ponovno vzel v roke. Struktura foraminifere je namreč vidna le, če je kroglica odlomljena ali odbrušena na točno določenemu mestu – preseku.

Ker sem v razpravi prebral tekst, pa tudi videl fotografije, sem na mojem primerku »poiskal« predvideno strukturo – sestavo notranjosti prepolovljene kroglice. Preseki v različnih smereh dajo različno sliko. Samo v točno orientiranem ekvatorialnem prerezu so vidne pregrade v bolj ali manj ravnih radialnih linijah – vidna je torej radialna struktura. Najbolj razumljivo povedano je notranja radialna struktura te foraminifere še najbolj podobna finemu prtičku iz čipk, seveda v premeru le okrog 5 mm. Še najlepše je to vidno na zelo fino zbrušnem primerku. Brušenje pa mora biti zelo previdno, da se dobi prerez točno v sredini kroglice.

Torej, foraminifera Keramosphaerina tergestina Stache (Stache je geolog-paleontolog, ki jo je odkril) je kroglica premera okrog 5mm, poimenovana po Trstu.

01.06.2002 me je Danilo Rovani iz Vrhpolja vodil po najdiščih fosilov v okolici vasi. Nad Vrhpoljem sva ob nekem vinogradu nabrala nekaj primerkov s koralami in foraminiferami. Med primerki je bil tudi kamen svetlo rjave barve – apnec. Ker je čudno izgledal, sem ga s klavdivom razbil. V odlomkih so bile vidne svetlo rjave okrogle lise. Pod močno lupo je bila v presekih vidna mrežasta struktura – sicer podobna

tistim kroglicam z Nanosa, vendar še bolj izrazita, še lepša. Na tistem najdišču je večina primerkov iz paleocena in ne iz krede. Zaradi tega nisem pomislil na Keramosphaerino tergestino. V nekaterih koščkih so bile vidne kroglice, večinoma pa so bili na površini le okrogli preseki. Tudi barva je bila različna. Kroglice z Nanosa so bele, te iz Vrhpolja pa so bile svetlo rjave.

Primerke sem odnesel na Paleontološki inštitut dr. Katici Drobne. Ugotovila je, da so tudi kroglice iznad Vrhpolja Keramosphaerine tergestine. Na podlagi drugih fosilov v primerku: Scandonea samnitica, Triloculina in Dicyclina schlumbergeri, je tudi določila starost – zgornja kreda.

Nad Vrhpoljem so torej pomešani, premešani fosili iz zgornje krede in terciarja – paleocena.

Zbrusek foraminifere iznad Vrhpolja je na fotografiji Matjaža Slejka še lepši kot tisti z Nanosa. Posebno lepo je vidna fina, mrežasta, radialna struktura.

O Keramosphaerini tergestini sem morda pisal celo preveč podrobno in razvlečeno. Toda, tako sem pisal zato, da bi morebitni zbiralci vedeli, da nam površni pregled primerka s fosili pove pre malo. Vsak primerke je treba dobro pregledati – morda se v njem skriva kaj res posebnega, kar na prvi pogled ni vidno.

Pa še na en primerke s fosili bi rad opozoril – lahko se ga vidi na razstavi v Ajdovščini.

03.02.1999 sem stikal po kupih

kamenja pod hišo Groznikovih v Vrhpolju. V zidu ob poti je bil kamen s čudnimi »luknjami«.



Groznikovi so mi ljubeznivo dovolili, da ga vzamem, za kar sem jim tudi tu, javno zahvaljujem. Kar velik kamen je bil po vsej dolžini »luknjast«. Toda »luknje« so imele posebno obliko in na to sem postal pozoren. Kamna – primerka nisem obdeloval, saj je bil naravno zelo lepo izlužen. Primerke sem odpeljal na določitev akad. dr. Mariu Pleničarju. Ugotovil je, da so čudne »luknje« v resnici lupine rudistnih školjk. Ker primerka nisem zbrusil – saj bi bilo škoda – je lahko določil le rod. To so rudistne školjke Hippuritella sp. So razmeroma redke, starost pa je tudi – zgornja kreda.

Tudi na tem najdišču so pomešani primerki iz dob terciar – paleocen in zgornja kreda. Primerki sami so, v večini, brez dodatne, zahtevne obdelave pravzaprav nezanimivi, tako da je bil ta primerke neka posebna izjema.

Stanislav Bačar

Razglednica



Podaljsek.

Kot da ne bi bil rezultat že odločen: imeli smo dolgo, vroče poletje, polno vročinskih rekordov. Sedaj pa še topel september. V dneh, ko pišem te vrstice, kaže termometer spet trideset stopinj. Rada imam indijanska poletja. Tako neustavljivo romantična so. Ljudje si nadenemo mehkejša poteza na obraze. Kot bi se ves čas zavedali, da ne smemo ničesar zamuditi, da moramo vzeti vse lepo, dokler se še ponuja. Ko bomo spet odprli (letos zaprašene) dežnike, bodo obrazi manj na očeh. Spet bomo gledali bolj v tla. Da ne bi stopili v lužo ali da drugi ne bi opazili naše mrkosti, včasih otožnosti? Indijanska poletja so dragocena, ker za nekaj zlatih dni odrinejo jesensko melanholijo in se potem zdi, da bo razkošje zimskih praznikov vsak čas tu.

Ustvarjalci, ki delujemo na področju trženja in posebej oglaševanja, smo tačas že globoko v načrtovanju

pozornosti, ki lepšajo letoletni čas. Takoj po poletnih počitnicah, ne glede na visoke temperature in bujno vegetacijo, se v mislih preselimo v praznični december. V tiste kratke dneve in dolge noči, ko nas množice lučk in drugih okraskov vzpodbujajo k otroškemu pričakovanju nečesa lepega – največkrat povsem neodvisno od tega, koliko v resnici verjamemo, da bo tisto lepo tudi zares prišlo. Ali ni prav v tem šarm našega bivanja? Imeti želje. Pričakovati. Tu in tam uživati v sanjarjenju z odprtimi očmi. Neponovljiv šarm dela v oglaševanju je odkrivanje vseh mogočih človeških želja in iskanje pravih odgovorov nanje. Uganiti. Razveseliti. Danes so, k sreči, cilj naprednega gospodarstva zadovoljni ljudje.

Zadovoljstvo ne pride kar samo od sebe. Ljudje smo prej nagnjeni k nasprotnemu: kritiziramo, tarnamo, obsojamo in se potem čudimo, kako zoprni in krivični je naš svet. Nimam namena moralizirati. Me pa indijansko poletje in zgodnje vživljanje v decembrsko praznično vzdušje vzpodbujata k razmišljanju o drobnih radostih, ki v hipu polepšajo dan. Denimo darilo. Že najstarejše civilizacije so znale uporabljati to čudežno paličico in tudi raziskovalci življenja primitivnih plemen danes z občudovanjem opisujejo rituale različnih obdarovanj. Splet okoliščin, ki seveda niso bile naključne, me je privedel do tega, da se z darili ukvarjam profesionalno. Natančneje s projektiranjem poslovnih daril za

znanega naročnika. To je približno tako, kot če bi me moja mama, ki jo seveda nadvse dobro poznam, prosila, naj ji svetujem, kaj naj podari svoji sestri za rojstni dan. Tudi njeno sestro, se pravi mojo teto, dobro poznam. O svoji mami pa vem vendarle več. Tudi to, koliko denarja želi porabiti za darilo in kaj želi povedati s svojim darilom. Vedno uganem želje obeh. Čeprav je princip skorajda povsem enak, v poslovnem svetu ne gre tako enostavno. Spoznavanje želja in izbiranje daril, vse pogostejše tudi snovanje povsem izvirnih daril, je dolgotrajen proces in trdo delo. Ne samo zato, ker želje praviloma niso očitne in jih je treba še izbrskati iz globin. Veliko bolj zato, ker je danes človeka težko razveseliti. V dobi izobilja se nam zdi, da si lahko kupimo vse. Ali res? Svinčnik, ki piše, svečko, ki gori, uro, ki meri čas. Darilo je vredno veliko, veliko več. S svinčnikom, svečko, uro, mehko blazino, čimerkoli že, sporočam, da te cenim, imam rada, mislim nate, da sem se potrudila in izbrala darilo, ki ti bo v veselje. To je tisto, česar si ne moreš kupiti sam. Zato tukaj, čeprav je december, obletnica ali rojstni dan vaših dragih še daleč, droben nasvet: ne zapravljajte veliko denarja za darila. Raje se potrudite razumeti, s čim boste nekoga zares razveselili. Največje darilo je brez dvoma to, da ste nekomu izkazali pozornost, pa čeprav le z enim samim drobnim cvetom. Da ne bo pomote, poleg daril je na svetu še veliko drugih stvari, ki človeku polepšajo dan. In je tudi res, da lahko za svoje zadovoljstvo najbolje poskrbimo

sami. To zanesljivo vemo vsi, ki se vsak dan srečujemo na kolesu, pri teku ali ob vzponu na najbližji hrib. Ajdovščina postaja mesto rekreativcev. Bravo naši! Moji prijatelji mi ob obiskih zagotavljajo, da drugje zlepa ne opazijo tolikšne množičnosti. Odgovarjam jim seveda z "reklamo": "Tako lepo naravno imamo, da nas kar sama sila ven. Pridite še kdaj!"

Zdi se mi, da imate tokrat mojega pihanja na dušo že čez glavo. Kar samo se je zlilo na papir. Kaj morem, če sem večni optimist in če je zunaj sončen, topel, skoraj kičasto lep pozno poletni dan. Ko bo vse naokrog sivo in deževno, bom tudi sama vse težje iskala rešilne biljke zadovoljstva. In morda me bo takrat nekdo prijetno presenetil z drobnim darilom.

Lučka Peljhan

IZJEMNA	
Clio PRILOŽNOST!	
LITE 1.2 1.690.000. SIT	AUTENTIQUE 1.2 1.590.000. SIT
<p>A.B.C. Nova Gorica, tel.: (05) 335 44 00 RENAULT MINUTA Šempeter, tel.: (05) 330 42 10 A.B.C. Ajdovščina, tel.: (05) 364 33 00</p>	

BANI trgovina in proizvodnja otroške konfekcije Tabor 13, Vipava; tel.: 041 960 304	
Na vas in vaše otroke čaka nova jesenska kolekcija znamk WENICE, MIKADO, GET ...	
trenirke od 2860 SIT	
kavbojke od 3550 SIT	
majčke od 1710 SIT	
nogavičke PIKA od 520 SIT	
Velika izbira copat in natikačev DE FONSECA, čevljev tudi do št. 45.	
VIPAVA, VOJANA REHARJA 8, VIPAVA (nasproti zelenjave)	

Devetletka ali sedaj je tu

Svoje razmišljanje o devetletki sem napisala že junija, pa je v Latniku bilo premalo prostora. Danes ga prebiram in ugotavljam, da sem junija pisala o problemih, ki danes žulijo otroke, starše in učitelje. Prvi razred: ugotavljam, da je otrokom lepo, da se dobro počutijo. Da redki, resnično samo posamezniki, ob devetih zjutraj kličejo mamo. Da pa jo kličejo vsak dan manj. Ugotavljam, da koticiki niso bistvo dobrega počutja, ampak vzdušje prijetnosti, ki ga za delo in z delom ustvarjata obe učiteljici v razredu. Splošna ugotovitev, da je prvo triletnje dobro, bo kar držala.

Z drugim triletnjem je manj izkušenj, v tretjem triletnju pa je prav gotovo nekaj stvari, ki jih bo treba spremeniti. Pomembno pa je, da bi načrtovalci vedeli, da se spleča spreminjati in da nobena reč na tem svetu ni tako popolna, da bi se je ne dalo spremeniti in predvsem izboljšati.

V zadnjem triletnju so velika novost izbirni predmeti. So družboslovno umetniški in naravoslovno tehniški. Starši vseh letošnjih petošolcev že vedo, da mora učenec izbrati tri izbirne predmete. Izbirati mora iz obeh področij, ne more se zgoditi, da bi učenci imeli tri naravoslovne ali tri družboslovne predmete. Sistem je vedno 2+1. Izbirnih predmetov je več kot osemdeset, pojavljajo se novi. Pomembno pa je, da imajo vsi, razen tujih jezikov, eno uro tedensko in da trajajo vsi, razen tujih jezikov, ki so triletnji, eno leto. Pomembno je tudi, da so vsi ocenjeni, ocena pa vpliva na uspeh otroka. Važno je tudi to, da si izbirnega predmeta učenec ne more izbrati za nacionalni preizkus znanja, ki je obvezen za vse in tudi ocenjen po devetem letu šolanja. (Nacionalni preizkusi znanja po prvem in drugem triletnju so prostovoljni.)

Našim petošolcem smo ponudili prav vse predmete, ki jih lahko ponudimo v sedmem razredu devetletke. Izbor predmetov pa je približno tak, kot po celi Sloveniji. Mnogo otrok si je izbralo šport, mnogo računalništvo, izbrali so astronomijo, likovno snovanje, vzgojo za medije, računalništvo in mnogi, mnogi italijanščino. Kar 75% otrok. Zakaj to tako poudarjam? Predmet je trileten, vsak teden dve uri, bo ocenjen, tako kot vsi. Žal predvidevam, da bodo nekateri otroci imeli težave, najbolj tisti, ki imajo težave že pri slovenščini in angleščini. Izbirni predmeti naj bi večali otrokovo veselje do šolskega dela, izboljšali njegovo samopodobo. Kaj bo, če bodo težave? Mi lahko samo svetujemo, odločajo se otroci in starši. Zaradi dobrega počutja otrok, zaradi njihove pozitivne samopodobe bi bilo prav, da bi otroci izbrali predmet, pri katerem bodo zares uspešni. Za našo šolo pa je pomembno še nekaj: izbirne predmete bodo lahko učili naši učitelji, ki so se tudi dodatno izobraževali. Prepričana sem, da tudi drugim šolam ne bo treba iskati učiteljev za izbirne predmete zunaj šole. Organizacija dela bo zaradi tega lažja. Lažje bo izdelati urnik, manj bo »lukenj«. Na naši šoli si jih sploh ne smemo privoščiti, ker nimamo kam dati otrok, ki bi eno uro čakali na nadaljevanje pouka.

Imam pa tudi že kakšen pomislek: bojim se, da bodo otroci preobremenjeni z delom in že me skrbi, ali bodo naši imenitni pevci še peli. Kakšna škoda bi bila, da bi otrokom zmanjkalo časa za petje. Pevski zbor bi moral biti izbirni predmet in kar se zborov naših šol tiče, bi že lahko napovedala tudi oceno: bila bi najvišja.

S to pripovedjo že razkrivam tudi

organizacijske težave šol, o katerih staršem ni treba razmišljati ali se z njimi ukvarjati, jih pa družine zelo čutijo. Prvi roditeljski sestanek je že pokazal, kje so težave in problemi: Vsak otrok ima urnik oddelka in svoj osebni urnik. Vsi otroci ne končajo istočasno. Izbirni predmeti so 6. in 7. šolsko uro. Mnogi otroci čakajo eno uro na pouk sedmo uro. Urejeno varstvo je dobro, toda otrok ima vendarle sedem ur prisotnosti v šoli. Vozač s Planine je doma šele ob 14:30. Kosi pa samo devet otrok od vseh učencev sedmega razreda. Gledam utrujene obraze, tudi lačne, in vem, da so trije izbirni predmeti za otroke, stare 12 let, preveč. Starši in otroci tožijo, da so torbe pretežke. So. Želijo imeti ure »težjih« predmetov samo prve tri ure. Nemogoče. Presenečeni so, da imajo možnost sami z otroki izbrati nivo, v katerem bo njihov otrok. Tej možnosti bi se radi odpovedali, saj pomeni veliko odgovornost. Dobro je to, da so nivoji v sedmem razredu samo navajanje na razporeditev v osmem razredu.

Zakonodajalec bo moral razmišljati o spremembi. Več utemeljenih pripomb kot bo, prej se bo to moralo zgoditi. Žal pa se bomo morali na nekatere stvari navaditi. Vstopanje v Evropo ni povezano samo s kmetijstvom, kapitalom itd. temveč tudi s spremenjenim urnikom dela staršev in otrok.

Da bi življenje bilo še malo bolj zapleteno pa nas v Ajdovščini hudo tare problem prostora. V našem mestu bo rešen šele z novo gradnjo, začela se bo v letu 2004. Državni sekretar za investicije v šolstvo je to letnico z imenom šole sporočil 23. 4. 2003 na srečanju ravnateljev šol in županov z delavci ministrstva v Postojni. Pa ne samo prostora: to, kar morajo dobiti učenci, je sodobna šola, z namenskimi, specializiranimi učilnicami. Rada sem učila, uživala sem. Toda s knjigami sem lahko hodila v različne učilnice. Če bi učila naravoslovje, bi morala imeti stalno učilnico z vsemi pripomočki, ki so potrebni za poskuse. Sicer bi naravoslovje predavala. To pa ni cilj šole za današnji čas.

Naši starši zahtevajo od šole pisna zagotovila, da ne bo dvoimenskega pouka, beseda ni več dovolj. Že zahteva sama kaže, kako pomembna je organizacija dela na šoli za vse otroke in za vse družine. Za šolo in družine je enozmenny pouk najboljše. Vsi smo istočasno v šoli, vse delo se da najlepše organizirati, vsi smo dovolj dobro zadovoljni: otroci, starši učitelji in drugi strokovni delavci, zelo zadovoljen pa je tudi človek, ki šolo vodi. Pri organizaciji je treba najbolj paziti na uresničevanje vseh ciljev šole in upoštevati predvsem pedagoško stroko in strokovnost.

Izhodišče je otrok. Cilj šolskega dela je otrok, ki bo imel pozitivno samopodobo, ki se bo znal učiti, ki bo vedoželjen, ki bo vedel, da je delo vrednota in se bo zavedal,

Slovesno v kinodvorani

Podelili spričevala maturantom

Dijaki, ki so sedaj že študentje, so v torek, 23. septembra, dobili še zadnje, kar so nestrno pričakovali od srednje šole. Seveda so to pohvale, priznanja in najpomembnejše – spričevala o uspešno zaključenem štiri letnem šolanju, maturi in poklicni maturi. Generacija letnika 1984 je zaključila program splošne gimnazije z 98% uspehom, vzgojiteljski program pa s kar 100%

Ravnatelj in hkrati direktor srednje šole Vena Pilona Alojz Likar je sedanje študente pohvalil, kar si seveda zaslužijo. Poudariti velja, da si je priznanja Ministrstva za šolstvo, znanost in šport zaslužilo kar sedem dijakinj, ki so postale "zlate" maturantke. V programu splošne gimnazije so bile "zlate" tri dijakinje, v programu vzgojitelja pa štiri. Podelitev priznanj in pohval je bila

da je učenje pripravljeno na samostojno življenje. Vse to pa se ne zgodi samo po sebi in ne samo od sebe. Otroka vodijo starši in učitelji. Šolsko delo ni in ne more biti samo izobraževanje, ampak je tudi vzgajanje, saj se z vsem svojim delom in življenjem dotikamo otrok in jih tako vzgajamo. Vzgojanje ni govorjenje o tem, kaj in kako naj bo, ampak ravnanje po zgledu. Zahteva doslednost, vztrajnost, postavljanje pravil, ki se jih moramo vsi držati. Zato je to neizmerno zahtevno delo, zahtevnosti se zavedamo starši in učitelji. Vsi učitelji, ki smo tudi starši, čisto praktično vemo, v kakšnih težavah so starši, ko je treba vztrajati v dobro otroka, ko je treba biti tudi strog, zahteven, dosleden. Vsi, ki vzgajamo, vemo, kako pomembno je, da smo vzgojitelji enotni, povezani, pred otroki usklajeni. Verjamem in vem, da si očetje ali matere ne dovolijo omalovaževanje drugega pred otroki. Dobro vem, da se očetje in matere znajo dogovoriti in da so enotni, ko je treba kaj reči, določiti ali odločiti. Vem pa tudi, da se učitelji in starši včasih težko dogovorimo, kaj hočemo. Iz lastne izkušnje vem, da sem vsako pripombo razrednikov mojega otroka dojemala kot napad na svoje domače vzgojne postopke. Ko nam kdo kaj svetuje, reče in to ni absolutno pozitivno, postavimo predse zid. Braniti moramo sami sebe in svoje vzgojne postopke. Zato se včasih zgodi, da ne najdemo skupnega jezika. In ko ga ne najdemo, je to škoda za otroka. Zakaj to razmišljanje. Zadnja leta ugotavljam, da starši manj prihajajo v šolo, da so roditeljski sestanki mnogokrat obiskani samo polovično. Nekateri ljudje so me opozorili, da so ure sestankov prezgodnje, drugi so rekli, da bi morali zamenjati način dela, tretji so dodali, da roditelj mora na sestanek, ker je to pomembno za otroka. Vse, kar manjša prisotnost, se da urediti, ne da pa se zahtevati, da roditelji pridejo. Prihod na roditeljski sestanek krepi odnos roditelja in otroka. Za nič na svetu se krepitvi te povezave ne bi odpovedala. Ekskurz v bližino roditeljskih sestankov je bil potreben zato, ker želim opozoriti in poudariti, da je uvajanje novih programov in izvajanje starih odvisno od pripravljenosti učiteljev, da pa je uspešnost ali neuspešnost otrok odvisna od vseh treh, ki so vključeni v vzgojno izobraževalni proces: učitelje, staršev in otrok. Če smo uglašeni, lahko verjamemo v uspeh. Uspeh pa ni vedno samo odličen uspeh. Uspeh je imeniten mlad človek!

Ivana Slamič

v polni dvorani 1. slovenske vlade – v kino dvorani. Starši, prijatelji, profesorji in še kdo so spremljali glasbeno obarvan program, ki so ga izvajali dijaki in dijakinje. Posebej skladba dijakinje Maje – Misel mladih – je navdušila prisotne in dobila zaslužen aplavz. Dogajanje na odru sta popestrili tudi dve plesni skupini. Prvo, imenovano NANU, sestavljajo bivše članice Bušk, drugo, Angels, pa dijakinje

višjih letnikov srednje šole.

Po podelitvi priznanj in nagrad sedmim najboljšim in nato še ostalim dijakom in dijakinjam se je program zaključil.

Slovesnost je trajala dobro uro, po njej pa so imeli bivši dijaki v avli dvorane postavljene drobne prigrizke, ki naj bi jim osladili zadnji dijaški dan.

Tadej Slamič

Srednješolci ustvarjalni

Razstavljali v Križu

V Vipavskem Križu je bila od 8.septembra pa do 23.septembra na ogled likovna razstava del dijakov in dijakinj srednje šole Veno Pilon v Ajdovščini. Razstava je bila postavljena na pobudo Turističnega društva Vipavski Križ, ki je že prej gostil veliko razstav, tudi tujih avtorjev (npr. razstava fotografij Voljena Grbaca iz Hrvaške). Dijaška razstava je zajemala slike in ustvarjanje štirih let.

Ajdovska srednja šola, obiskuje jo približno 600 dijakov in dijakinj, je v obeh programih, gimnazijskem in vzgojiteljskem, odprta za umetnost in umetniško ustvarjanje. Umetniški predmeti so predvsem značilnost programa vzgojitelj, saj dijaki po končanem študiju delajo v vrtcih, kjer otrok svet zaznava predvsem čutno.

Direktor šole Alojz Likar je v svojem nagovoru poudaril pomen besednega in likovnega izobraževanja za življenje šole. Nastop pevskega zbora pod vodstvom Vide Červ ni bil le kulisa, ki bi spremljala razstavo likovnih del, ampak del predstavitev dogajanja na naši šoli. Razstava je potujoča, saj so bila vsa dela, med njimi tudi nagrajena na natečaju Evropa v šoli in na mednarodnem grafičnem natečaju v Novem Mestu,

najprej razstavljena v prostorih Ministrstva za šolstvo, znanost in šport v Ljubljani.

Bogato likovno ustvarjanje, ki ima prav gotovo že umetniške ambicije, je ocenila umetnostna zgodovinarica Tanja Cigoj. Poudarila je skrito, toda nujno vlogo nove likovne pedagogije Damjane Plešnar, ki mlade ustvarjalce zanesljivo vodi in jim pušča dovolj osebne svobode, da s svojim delom presejajo šolske okvire. Dogajanje v Vipavskem Križu, ki se je »nadgradilo« v sproščenem pogovoru in srečanjem v kleti kriškega gradu je to dejstvo samo še potrdilo.

Tadej Slamič

je zgornjevipavski časnik
LATNIK

100 let vrhpoljske šole

Pred več kot sto leti se je vrhpoljski rojak Matej Lavrenčič – poslanec Austroogrškega Idrijsko-vipavskega okrožja prijavil h govoru z namenom, da opozori na nujnost izgradnje šole v domačem kraju. Same šole v Vrhpolju sicer ni dočkal, je pa bila slovesnost 25.9.2003 nadvse slavnostna, o čemer pričata fotografija in članek v časopisu Soča.

Sto let ni malo, zato smo se učenci in učiteljice pripravljali na to praznovanje kar nekaj mesecev v okviru šolskega projekta »100 let vrhpoljske šole«. Ze spomladi smo iskali informacije preko pogovorov s starejšimi krajanji in učitelji. Vrh tega dela je bil roditeljski sestanek v maju, kjer smo k delu pritegnili tudi starše otrok in druge, ter se globalno dogovorili o glavni prireditvi.

Zgodovina šole je pestra. Otroci so v to šolo prihajali iz Vrhpolja, Dupelj in Zavetnikov. Kot nam je povedal Benjamin Kobal, roj. 1911, so v dvajsetih letih sem prihajali tudi budanjski otroci, ker da tam ni bilo učitelja. Število učiteljev bi bilo težko z natančnostjo navesti. Prvi učitelj je bil Franc Punčuh (sicer računovodja vipavske posojilnice in hranilnice) je prihajal iz Vipave. O italijanskih učiteljih in učiteljicah smo tudi veliko izvedeli in tako je nastal skeč o maestri, Giovanni in Stefani. Vrhpoljci so lahko ponosni na še živečo Cilko Kobal, domačinko in učiteljico na tej šoli v letu 43'.

Leta 1950 je zagorel zahodni del šole in s tem tudi šolska kronika. Tako smo z učenci skušali dopolniti popis v šolski kroniki, kjer avtorica v nekaj straneh opiše polstoletno zgodovino te mogočne stavbe sredi vasi. Spoznanja, do katerih smo prišli, so tako zabeležena v priložnostni izdaji Mladega vipavca s podnaslovom 100 let vrhpoljske šole.

Zaključek dela je predstavljala prireditev na čast naši stoletnici. Na prireditvi so sodelovali mešani pevski zbor, Pihalna godba Vrhpolje – Vipava, člani dramske skupine in učenci podružnice. Oba slavnostna govornika; ga. ravnateljica Ljudmila Kovač in g. župan Ivan Princes sta povedala, da je šolska stavba nujna temeljite prenove, kdaj naj bi se obnova začela, pa ni še nihče nič omenil.

V prostorih šole je bila razstava izdelkov učencev in nekaterih predmetov iz šole nekoč. Tako so lahko krajanji in drugi obiskovalci med ogledom šolske stavbe obujali spomine na otroške dni. Učenci so ponosni, da so lahko čestitali svoji šoli za njen stoti rojstni dan in še enkrat se je dokazalo, da sama stavba ne naredi veliko. Največ naredimo ljudje s svojim delom. Krajanke in krajanji so se za stoletnico zelo potrudili in vse goste postregli z veliko peciva, narezki, domačim kruhom in vinom, kot se za častiti jubilej spodobi.

Nadja Rodman Koradin

Osnovnočolci in srednješolci tekmovali

Državno prvenstvo v gorskem kolesarstvu

Ze drugo leto zapored sta Osnovna šola Otlica in Zavod za šport Slovenije pripravila državno prvenstvo v gorskem kolesarstvu za osnovne in srednje šole. S tem tekmovanjem se je začela nova sezona šolskih športnih tekmovanj v Sloveniji. V lepem vremenu se je tekmovanja v šestkilometerskem vzponu na Čaven udeležilo 114 kolesarjev iz devetih osnovnih in devetnajstih srednjih šol.



Tekma je minila brez prask, v boju s strmino pa so med srednješolci največ pokazali dijakinje in dijaki gimnazije Jurija Vege iz Idrije. V šali so nekateri celo menili, da je bila tekma njihovo "odprto prvenstvo". Med osnovnimi šolami je ekipno zmago odneslo zastopstvo OŠ Antona Tomaža Linhartarja iz

Radovljice pred OŠ D. Lokarja iz Ajdovščine in domačini z OŠ Otlica.

Najboljšim so priznanja podelili direktor Zavoda za šport Slovenije Marko Kolenc, znameniti slovenski olimpijec ter nordijski trener Danilo Pudgar ter ravnatelj OŠ Otlica mag. Rajko Ipavec.

KOMPAS

NOVO V AJDOVŠČINI!

Bogata izbira jesenskih posezonskih ter zimskih počitnic

V HOTELU PIGAL

POSLOVALNICA
KOMPAS

PRAVI ČAS ZA NOVI
ZIMSKI KATALOG

Kompas d.d., Poslovalnica Ajdovščina, Goriška 25č, 5270 Ajdovščina
tel.: 05 3664 000, fax: 3664 005, e-mail: ajdovscina@kompas.si, www.kompas.si

Odprava Kirgistan 2003

Pik Razdeljnaja 6137 m

Kirgistan ali Kirgizija velja za eno najlepših dežel srednje Azije. Meji na Kitajsko, Kazahstan, Uzbekistan, Tadžikistan in je desetkrat večja od Slovenije. Skozi to deželo je nekdanja potekala svilena pot, ki je predstavljala najpomembnejšo trgovsko, kulturno in religiozno povezavo med Evropo in daljnim vzhodom. Zato ni čudno, da tu najdemo največje orientalske bazarje, ki so zaradi avtentičnosti prava paša za oči. V državi, ki je nekdanja republika Sovjetske zveze še vedno vlada enopartijska diktatura, kar je moč doživeti na vsakem koraku. Ta dežela pa je poznana tudi po enem izmed najvišjih svetovnih gorstev: Pamirju, ki sega do višine 7500 m. Viki Grošelc je z 18 člansko ekipo organiziral prvo komercialno odpravo v take višine. Glavni cilj odprave, ki se ga je naskakovalo v himalajskem slogu je bil Lenin Pik 7134 m, katerega so dosegli trije člani odprave, polovica je dosegla Pik Razdeljnaja 6137 m, vsi pa so osvojili višinski tabor dva na višini 5300 m. Statistika zadnjih let govori, da se Pik Lenina vsako leto loti okoli tisoč plezalcev z vseh koncev sveta, na vrh pa uspe priti manj kot stotim. Naša odprava je to statistiko za letos krepko popravila.

Nekaj utrinkov in hribovskega dnevnika Marka Nabergoja:

14. 7. 03 – 1.dan: Skoraj 300 km dolga in deset ur trajajoča pot iz Oša do baznega tabora s posebnim vozilom, prirejenim za vožnjo po divjih prostranstvih, po strugah rek. Bazni tabor imamo postavljen na višini 3800 m na čudoviti travnati s cvetjem postlani ravnici. Zaradi divje čebule se imenuje Lukova polana lahko bi se imenovala tudi Dolina tisočerih planik; v pred prostoru svojega šotora jih imam cele šope cvetečih, duhtečih, skromnih, pomendranih.

2. dan: Aklimatizacijski vzpon na

dva širitisočaka ter ogledovanje Pika Lenina, njegovih prostranstev, brez občutka za razdalje, rahla slutnja neskončnosti. Popoldne skrbna priprava » prasic« za goro (tako imenujemo naše transportne vreče, ki so dobile ime zaradi svoje teže).

3. dan: Po zadnjem skupinskem zajtrku odrinemo proti našemu prvemu višinskemu taboru na višino 4400m; postavljanje šotora, kuhanje hrane mi vzame veliko energije. Skupaj se povzpemo še na krtino – križ; postavljen je v spomin največje nesreče v gorah. Pred dobrimi desetimi leti je snežni podor pod seboj pokopal preko

Po začrtani poti...

Dolga in naporna sezona

Novi 1.B ligaši iz Ajdovščine bodo letos nastopali na dveh frontah. Tekmovanje v pokalu SPAR se je že začelo (z zmago), ligaško tekmovanje pa začne 11. oktobra, odigrali bodo dolgih 26. krogov. Cilja sta popolnoma jasna, v pokalu (po principu izpadanja) priti čim dlje, v državnem prvenstvu, pa zadržati prvoligaški status, in zagotoviti finančno stabilnost kluba!



Slika je z enega izmed vsakoletnih dnevov košarke, kjer prav vsi igralci predstavijo svoje znanje staršem in polnim tribunam ljubiteljev košarke. Klub jih dnevu primerno tudi nagradi, zabavajo pa se tudi gledalci. Bodite v prihodnje med njimi tudi vi.

Predkrog pokala SPAR, je bila tudi prva uradna tekma v letošnji sezoni. Glede na trenutno pripravljenost ekipe (Ajdovci so nemreč sredi priprav na ligaško sezono), lahko rečemo, da je domača ekipa celo presešla trenutna pričakovanja. Nenazadnje je ekipa Radovljice v minuli sezoni osvojila celo tretje mesto v 1. B ligi. Pomemben podatek za Ajdovsko ekipo je tudi ta, da je koše doseglo vseh 12. igralcev, kar pomeni, da bodo lahko gojili precej hitrejšo igro. Na vsakem igralnem mestu sta

najmanj dva enakovredna igralca, ki si morata minutažo izboriti že na treningih, dober trening, pa je predpogoj za uspešne igre in dosego zastavljenega Cilja!

Pred pričetkom državnega prvenstva, se bodo Ajdovci domačemu občinstvu predstavili še enkrat. To bo tekma 1. kroga pokala SPAR, naprotnik pa mlada ekipa UNIONA OLIMPIJE, ki pravtako nastopa v 1. B ligi. Tu bi Ajdovci že morali prikazati igro, kakršno bodo gojili v bližajoči se prvenstveni sezoni!

P. B.

40 življenj. Vsi smo zamišljeni, odmaknjeni...

4. dan: Zjutraj pred peto že rinemo proti dvojki (5300 m), dereze moramo uporabljati povsod, cepin je potreben samo v enem detajlu. Do tabora sem prišel v sedmih urah precej crknjen. Odveč mi je bilo postavljanje šotora, zato ga je Janko postavil skoraj sam, jaz pa sem se zraven le tresel. Skuhal sem si instant polento in v njej stopil čokolado, po vrhu pa še panceto – božansko. Ponoči je bil hud veter, ki nama je odpel šotor; ob 4.00 sem ga šel popravljat, kar mi je zmrzilo noge.

5. dan: Kam? Čim višje, kolikor pač kdo zmore potem pa spust. Sam sem zaradi jutranjih prebavnih težav odrinil precej za drugimi. Nekateri so dosegli 5700m, redki več. Sam rinem naprej, stanje se mi kljub naraščajoči višini stalno

izboljšuje. Srečam Vikija ki se že vrača s trojke, nekoliko višje na pobočju Pika Razdeljnaja na višini 5600m pa mi prisluha nasproti Janko, ki se je spustil z sosednjega pettisočaka brez imena, zato ga je sam krstil zaradi izjemnega razgleda za Pik Razdeljnaja.

6. dan: S Sašom s Hrvaške s katerim sva se v ritmu hoje dobro ujela že na Monte Rossi opraviva spust v enko. Sledi počitek, počitek... Kličem v bazo: «Viki javi se, nujno rabimo plinske bombice, pirjoške in kakšno energetska tablico...»

7. dan Dolgo in dobro sem spal. Zjutraj sem se spravil na prihranjeno melono; mogoče je kriva da me daje močna driska. Zelo sem zaskrbljen kako bo z glavnim vzponom zaradi mojega sranja. Sranje.

8. dan: Ponovni vzpon na tabor dva, ponovno zbiranje energije, ponovno



Jurte – značilna bivališča nomadskih ljudstev, v ozadju Pik Mir

PREGLIED DOMAČIH
TEKEM v ŠC POLICE

Pokal SPAR

1.krog - sobota, 04. okt. 2003, ob 18:00 – Ajdovščina : UNION OLIMPIJA MI.

1.B SKL – Državno prvenstvo
2.krog - sobota, 18. okt. 2003, ob 20:00 – Ajdovščina : RUDAR

4.krog - sobota, 08. nov. 2003, ob 20:00 – Ajdovščina : BANEX

6.krog - sobota, 22. nov. 2003, ob 20:00 – Ajdovščina : LITIJA

8.krog - sobota, 06. dec. 2003, ob 20:00 – Ajdovščina : ŽKK MARIBOR

11.krog - sobota, 27. dec. 2003, ob 20:00 – Ajdovščina : LOKA KAVA

preprečimo preden bo prepozno

P.P.P.

Prvi metereološki jesenski mesec in tudi koledarski prestop v jesen sta za nami, mlade nadobudne željne novih znanj so policisti s preventivno akcijo »Varna pot v šolo«, tja tudi varno pospremili, kar potrjuje dejstvo, da s strani policije poročil o večjih kršitvah ni bilo, so se pa še posebno v mesecu, ki je za nami spopadali z nepridipravi, ki so jim tudi tokrat nemalokrat povzročali preglavice.

Ajdovski policisti so v obdobju med 27.8. in 24.9.'03 obravnavali 10 prometnih nesreč, katerih vzroki so bili: prekratka varnostna razdalja, neprilagojena hitrost vožnje, nepravilno vključevanje, izsiljevanje prednosti. V osmih primerih je nastala le materialna škoda, dve osebi sta bili telesno poškodovani, ena oseba je vozila pod vplivom alkohola, ena brez vozniškega dovoljenja, eden od udeležencev, pa je z mesta nesreče pobegnil, ne da bi soudeležencu nudil svoje podatke in je bil kasneje izsleden. Ogledali so si dvojne poškodovanj na parkirnem prostoru in podali zaznamek zavarovalnici. Posredovali so: v štirih sporih med občani, dveh fizičnih napadih na osebe, enkrat pri družinskem prepiru, enkrat pri pretepu, pri razgrajanju in uničevanju inventarja v Budanjah in Vipavi, ogledali so si mesta poškodovanj planinskih obeležij in poškodovanje fasade na stanovanjski hiši, trikrat so se odzvali na sprožitev alarmne naprave na dvorcu Zemono, bili so obveščeni in tudi prevzeli v hrambo, do prevzema lastnikov; denarnico, avtomobilske ključe, GSM aparate,...

triglav

Obravnavali so 4 vlome, vlom z veliko tatvino v gostinski lokal v Vipavi, iz katerega je bilo odtujeno 80.000 sit gotovine in za okoli 200.000 sit cigaret in pijače, tatvino 100 litrov nafte in vzvratnih ogledal na tovornem vozilu na gradbišču na Rebernicah, tatvino strešnikov, zastropitev dveh psov v Lokavcu, mučenje živali v Vrhpolju, kaznivo dejanje zatajitve in tatvine, trikrat kršenje JRM na javnem mestu, eno krajo kolesa, pobeg z bencinskega servisa in iz vulkanizerske delavnice ne da bi pred tem plačali opravljene storitve, dvakrat so do prihoda pirotehnikarja zaščitili mesto najdbe dveh eksplozivnih teles.

Obveščeni so bili o izgubljenih denarnicah, GSM aparatih, grožnji z napadom, poginu rib ob sotoku reke Vipave in Bele, o ponovnem izlitju umazane vode v reko Vipavo, poginu 150 puranov in piščancev na farmah v Porečah, vzrok zadušitev in dvakrat o poškodovanju tuje stvari.

Med potjo na zahod so odkrili 10 ilegalnih pribežnikov, odkrili so razpečevalca heroina, zavarovali so protestni shod krajanov v Podnanosu, si ogledali mesto delovne nesreče v Lokavcu in mesto eksplozije na Gradišču pri Vipavi.

Na PP Ajdovščina hranijo vreče maltita, ki so jih našli v odtujenem avtomobilu in kolo z motorjem znamke APN 6. Lastniki lahko najdene predmete prevzamejo na PP Ajdovščina.

Opozorilo!

V zadnjem času je bilo iz nezaklenjenih avtomobilov izvršenih več tatvin denarnic z vsebino, zato policisti voznike opozarjajo, da vozila primerno zavarujete ter, da na vidnih mestih ne puščate vrednejših predmetov.

Ksimeroni

Moja njivca

... tokrat o okroglih, sladkih in veselih BUČAH!

Ljudje vedo o bučkah predvsem to, da so velike, oranžne, nekatere tudi uporabne in da o njih pripovedujejo pravljice.

V Ameriki so jih Indijanci gojili že pred osem tisoč leti, zato so tam že dolgo priljubljene. Zanimanje zanje pa se je v zadnjem času preselilo tudi v Evropo in tako smo tudi pri nas spoznali nove oblike in nove barvne odtenke buč. Buče so postale priljubljen domač okras, saj jih ni težko gojiti, pa tudi dolgo se obdržijo.

Ni jih treba obrezovati, ne škropiti, niti dodatno gojiti. Počakati moramo le, da se pojavijo ženski in moški cvetovi. Ženske bomo spoznali po drobnem nastavku ploda tik pod velikim rumenim cvetom, moški cvetovi pa tega nastavka nimajo. Več kot je ženskih cvetov, več pridelka bomo imeli, vendar pa mora biti tudi pravo število moških cvetov, ki privabljajo žuželke. Žuželke bodo potem poskrbele, da se bo cvetni prah prenesel z moških na ženske cvetove, in kmalu se bodo začele oblikovati male bučke.

Plodove lahko pobiramo kadarkoli. Poletne bučke in cukete obiramo mlade, jesenske in zimske buče pa tedaj, ko so povsem zrele.

Bučke sadimo, ko mine nevarnost prve slane, saj so toplotno zahtevne rastline, vendar manj kot njim sorodne melone, dinje ali lubenice. So hitro rastoče rastline, zato moramo pri sajenju oz. saditvi upoštevati razdaljo med vrstami in v vrsti. Tla pred setvijo dobro pognojimo, medvrstna razdalja naj bo od 140 do 160 cm, razdalja v vrsti pa od 60 do 80 cm.

Buče uspevajo od aprila do oktobra, dokler ne nastopi prva jesenska slana. Najbolj jim ugaja topla, zavetna in predvsem sončna lega.

Med rastno dobo po potrebi okopavamo, predvsem pa zalivamo in zastiramo tla ter jih varujemo pred boleznimi in škodljivci. Med boleznimi je najbolj pogosta pepelasta plesen bučnic, od škodljivcev pa so najpogostejši polži in uši. Navadno govorimo o bučah, kot da so vse enake, v resnici pa jih ločimo v več skupin. Najštevilčnejša skupina ima tudi največje plodove – to so zimske buče. Plodovi izjemoma tehtajo celo po več sto kg, večinoma pa so težki od 1 do 15 kg, vseh oblik in barv. To so velike rastline, dolge do 15 m, na vsaki dozori po več plodov. Obiramo jih septembra in oktobra, zdržijo pa do pomladi.

Druga skupina ima manjše plodove – poletne buče. Večinoma se razraščajajo kot grmički, v velikost 1m 2. V sredini se oblikujejo plodovi, ki jih moramo obirati in uživati mlade. Mlajši plodovi so okusnejši od starejših, najprimernejši so takšni s premerom med 10 in 15 cm. Če jih obiramo mlade, spodbujamo rastlino, da razvije še več plodov. Tako lahko v obdobju nekaj mesecev oberemo z ene rastline več ducatov bučk. V tej skupini so tudi naše priljubljene cukete.

Tretja skupina pa je manj razširjena – to so muškatne bučke. Te imajo temno zeleno lupino, ki čez zimo spremeni barvo v temno rjavo. Za uspešen razvoj potrebujejo toplejše podnebje, njihovi plodovi so slajši in

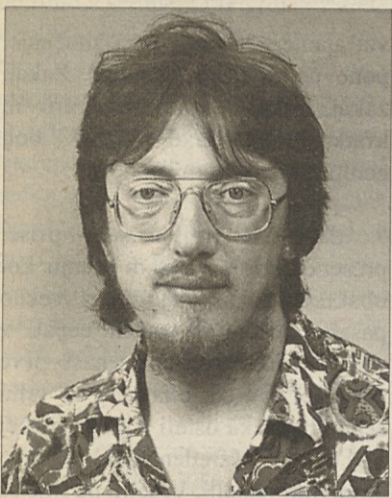
jih zelo cenijo predvsem sladokusci. Četudi so buče vseh treh skupin uporabne, se njihovi okusi občutno razlikujejo. Velike buče so resda impresivne, a ker so sestavljene pretežno iz vode, je njihov okus precej reven. Buče tipa »sladki krompir« imajo blede rumeno meso, plodove lahko kuhamo cele, imajo pa prijeten slaček okus. Muškatne buče so najslajše in so zato primerne za pripravo bučnih pit. Zelo mlade cukete pa spadajo med najokusnejšo poletno zelenjavo, primerno za pripravo jedi s paradižniki, česnom in sirom.

RECEPT:

60 dag zimske buče
1 zavitek tenkega testa za zavitke
1 zavitek masla ali margarine
sol in poper po okusu
4 jajca Buče olupimo in odstranimo semena. S strožkom jih zmeljemo. V posodi stopimo 2 žlici masla, dodamo buče in jih dušimo. Vmes dolijemo nekaj mleka. Dodamo sol in poper in dušimo. Skoraj ohlajenim bučam dodamo dobro stolčene rumenjake in trd sneg beljakov. Vse dobro premešamo. Pekač namažemo z maslom ali margarino, dodamo plast testa, ga premažemo z bučnim nadevom itd., dokler imamo dovolj testa in buč. Nazadnje položimo plast testa in ga premažemo z maslom. Pito pečemo pri zmerni temperaturi. Pečeno poskropimo z mrzlo vodo in pokrijemo s čistim prtčcem. Za nekaj časa položimo pekač nad soparo, da lažje zrežemo pito na kose. Nikar se ne obotavljajte – lotite se česa novega!

Pripravlja Jana Štefančič

VETRIŠČE



Na začetku je bila informacija, samo informacija, potem je postal človek. Tako nekako bi lahko začel razmišljanje o sprenevedanju, ki ga nam ponujajo informacijski mediji. No, to niti ne čudi, saj je znano, da je informacija, pa naj bo prava ali ne, že dolgo le tržno blago. Informacijski menedžment se je že tako izuril, da kar tekmujejo, kdo bo prej prodal psihološko in politično učinkovito informacijo. Bila so že obdobja, ko so bile informacije zgolj prikrojena resnica, sistemu ljubo orodje, da se je vzdrževala neka družbena zavest. Zdaj smo v obdobju navidezne informacije; raznorazni tiskovni predstavniki naučeno ponavljajo samo tisto, kar naj bi služilo določeni informativni strategiji. Široka ponudba informacij ima seveda svoj pomen, saj je zelo težko izluščiti pravo kakovostno informacijo, ki bi odrazila resničnost nekega družbenega stanja. Če so včasih prevladovali strokovnjaki za navidezno informiranje, zdaj prevladujejo tisti, ki znajo ustvariti informativno zmedo.

Nivo nekaterih informacijskih sredstev je res na nivoju običajnih

političnoideoloških trobil. Pač pripovedujejo tisto, za kar so plačani. Politična indoktrinacija se že dolgo izvaja tudi na račun vsesplošne informiranosti. Res pa je, da se moč informacij polagoma seli v kapitalske kroge in niso več domena pravega političnega boterstva. Finačni lobiji pač zmorejo vse, čisto vse; in to je bistveno gonilo informacijske mašinerije. Tudi politika se že reklamira s pomočjo preizkušenih reklamnih trikov, ki so se uveljavili skozi potrošniško hlastavico. Premalo je, da se neka politična opcija pojavi zgolj na običajnih resnih medijih, zdaj se mora vtakati tudi v ostale informacijske segmente. Danes je težko prodati neko politično leporečje, če to ni zavito v otipljive papirčke namišljene realnosti.

Preskočili smo torej v popolno informacijsko družbo, kjer tako rekoč vsi vedo vse in so o vsem poučeni. Tako se to zdi, a bistva so skrbno skrita. Strateške informacije so znane le peščici, ki ima dejansko kapitalsko moč. Politična moč bo vsebolj navidezna in zgolj predmet bifejskih razpravljanj. Prava odločanja se bodo dogajala v kapitalskih centrih moči, to je dejstvo, to je globalizacija! Mirno lahko ugotovimo, da se je funkcija informiranja spremenila v funkcijo reklamiranja, česar koli, tudi političnih idej. Najbrž je to zato, ker so informacijski strategji doumeli, da ljudje hitreje nasedajo reklamam kot pa politični latovščini.

Demokratske svoboščine so v informacijskem svetu zelo ozke, zamejene s kapitalom in političnim pokroviteljstvom. Svobodno novinarstvo je le nekakšna avturistična pustolovščina, ki se lahko tudi tragično konča. Neodvisnega informiranja torej ni; tudi na lo-

kalni ravni ne, saj majhne politične ribe plavajo v skupnem političnem morju. Res pa je nekakšna svoboda v tem, da je cenzura, kot državni nadzorni inštitut, le še bled odsev neke minulosti. Namesto cenzure se zdaj pojavljajo nasprotujoče si informacije, ki imajo en sam namen; potrošnika informacij zmesi do te mere, da bo odporen na vse informacije, da bo le še konzument potrošništva, da bo mislil le na zadovoljevanje svoje eksistence in bo politično le toliko osveščen, da bo vedel, da mora na volišče in na referendum. Kreacija politične miselnosti se tako polagoma seli v visoke elitistične kroge, ki se izmojstrijo, seveda s pomočjo kapitala, v informacijsko manipuliranje.

Pravijo, da je najvišja umetnost prepričati prepričane. Ampak to danes sploh ni več potrebno, saj ima vsak svojo resnico, lahko si jo kupi in si jo skreira po svoje. Kjer je veliko resnic, postane resničnost nepomebna. Že Rimljani so vedeli, da je ljudem le do kruha in iger; in to je tudi osnova urbanega bivanja. Prepričani so že večkrat prepričani. Kako pa naj povprečen konzument informacije preveri njno verodostojnost? Težko. Navajen je, da verjame. Recimo, da kupi reklamiran pralni prašek, pa se mu zdi, da je res boljši od prejšnjega. Ja, ampak, ko si hoče izbrati novo politično opcijo, te v praksi ne more preveriti; zdelo pa se mu bo, da je ta prava, če bo njemu šlo dobro. In tu se začnejo vse manipulacije, z vsemi možnimi strategijami. Vzgoja politično osveščenega konzumenta informacije je danes nemogoča, razen v nekaterih kategorijah prebivalstva, ki ima še privzgojen čut politične pripadnosti in ki jim je politika v nekakšno uteho. Večini je le do udobja in zabave – kruha in iger pač.

Objektivnost neke informacije je tako le obrobno vprašanje, prej nekakšno filozofsko retorično vprašanje, kot pa vrednota, ki bi bila privzgojena. Če sem konkreten, potem lahko mirno zapišem, da je laž ena od osnovnih komunikacijskih prvin, ki se jo človev sodobnem svetu mora čimprej naučiti uporabljati, ne pa zlorabljati. Ampak smisel laži je spet povsem etično vprašanje, pa še psihologi in sociologi bi se lahko udinjali na tem področju. Če bi vsi spoštovali resnico in samo resnico, bi celi informacijsko politični sistemi preprosto izumrli. Industrija laži je danes pomeben vir preživetja informacijskih konglomeratov. Etika takšnih združb je skrajno okleščena in spoštuje le osnove, te tiste osnove, preko katerih ne sme, da si ne bi nakopali vsesplošne zamere, pa še te včasih zavestno krši, saj se fascinacije bolje prodajajo.

Kjer je vse povedano je lahko tudi vse zamočano! Mnogo sredstev je vloženo v informacijske sisteme, ki bodo služili enemu samemu namenu – prodaji trenutne resnice. Ne glede na politično opcijo, ki je na oblasti, bodo informacije vedno v službi kapitala, ki zahteva samo profit in nič drugega. Dolgoročne vizije so le ideološka navlaka in nekakšno medijsko mašilo za prave politične opcije. In tako smo prišli do sklenjenega kroga: davkoplačevalci plačujejo tudi državne informacijske sisteme, ti pa ponujajo informacije, ki so v modi. Preprosto, tudi država mora imeti profit. Polagoma se bodo politiki prelevili v spretno politične menežerje in bobod prodajali volilne glasove večjim političnokapitalskim združbam.

Najprej je bila beseda - in človek je homo informatikus postal!

Bojan Bizjak Zakawsky

Veterani se ne dajo

Društvo Sever za območje Ajdovščine

Društvo veteranov Sever združuje vse tiste, ki so z orožjem in odločnim nastopom ubranili odločitev Slovencev za samostojno državo. Po dvanajstih letih so aktivni (21) in rezervni (45) policisti ustanovili svoje društvo veteranov Sever za območje Ajdovščine.

Takrat so bili aktivno vključeni v varovanje osamosvojitvenih procesov na Vipavskem, imeli pa so občutek, da je njihovo delo včasih prezrto, ali da si njihov prispevek lastijo drugi.

Ustanovili so se lani decembra. 10. junija so sodelovali pri humanitarni akciji društva Sever v Cankarjevem domu, bili na srečanju v Rožni dolini (25. junija), se povzpeli na Triglav (11. in 12. julija) ter se udeležili regijskega srečanja v Tolminu (6. septembra).

30. oktobra pripravljajo srečanje veteranov v Ajdovščini.

Ivan Mermolja



Kamorkoli greš, nisi sam

Kompas v Ajdovščini

V hotelu Pigal - nova poslovalnica KOMPAS. Kaj je turistični produkt? Vsem znana turistična delavka Marjetka Gregorc odpira nova vrata. DUBAJ - za srečo pravi raj.



Ob otvoritvi nove poslovalnice turistične agencije KOMPASa v Ajdovščini, v hotelu Pigal, smo dvema prijaznima uslužbenkama, Valentini Troha in Marjetki Gregorc, obema izkušenima, večletnima turističnima svetovalkama, zastavili nekaj navadnih vprašanj... K besedi se je bolj priglajala Marjetka...

Kaj ločuje agencijo KOMPAS od ostalih agencij?

Najširša turistična ponudba. Za vsak okus, za vsako leta, za vsako družbo, za vsako priložnost in nenazadnje, za vsak žep - obilo možnosti, vsi bi rekli, za oddih. Mi pa pravimo - za doživetje. Doživetje, ki si ga zapomnimo. Kakor smo namreč ljudje različni, so različni tudi kraji, in da bi čimveč ljudi našlo svoj kraj, je garant Kompas. Z letalsko vozovnico, prevozom do turistične točke, nastanitvijo, vodenjem ali pač, kar je naša navada - s celovito animacijo - predstavitev kraja, običajev, hrane, vonjev, dogodkov - pač vsega, kar imamo radi in kar nas bogati.

No, in kje nas čaka Vaša obogatitev? Najnovejša - v Dubaju. Kot pravi prospekt: bleščeče sonce, čudovite peščene plaže, kristalna modrina Arabskega zaliva, pravljinski hoteli, skrivnostna puščava in sodobna nakupovalna Meka z neverjetnimi cenami zlata, diamantov, moderne elektronike. Ta, eden od sedmih

arabskih emiratov, se nam prikaže kot stičišče najsodobnejših dosežkov in tradicionalnega puščavskega življenja. Očarljiva mešanica pravega vzhoda in zahoda. Sicer pa je tudi obisk naših klasičnih destinacij gotova obogatitev življenja. V naši novi poslovalnici lahko tako pomagamo vsakemu do letalske vozovnice, s posebnimi paketi KOMPAS BONUS pa ponudimo za občutno nižje cene še vedno kvalitetne storitve, z paketi KOMPAS KARAT pa zadovoljimo ne samo zahtevne, ampak tudi petične goste.

Kje in kako ste, Marjetka, preživela letošnje počitnice oz. dopust?

Poleg študijskega dopusta na Kreti in Santoriniju, sem obiskala mojo staro ljubezen - Dalmacijo. Bila sem na Mljetu oz. v Loputu.

Z novo poslovalnico ste prišla tudi v novo podjetje, v novo delovno okolje. Kaj lahko rečete o Kompasu kot podjetju?

Kompas je najstarejša ter največja slovenska turistična agencija. Z velikim logističnim aparatom, s pravim profesionalnim odnosom, zahtevno računalniško obdelavo podatkov ipd. Kar pa me še posebej veseli, so dobri, prijateljski odnosi med sodelavci. Nenazadnje preživimo v službi vedno več časa, mar ne?

(mt)

Nov kompleks v Grivčah

Vrstne hiše že kažejo svojo podobo

Piše Zvonko Mikuš, univ.dipl.oec.

Gradbeno podjetje Marc iz Ajdovščine gradi v ulici Vena Piona kompleks vrstnih hiš, ki v tem času že kaže svojo podobo. Kompleks leži na zelo lepi in sončni lokaciji, s krasnim pogledom na Vipavsko dolino. Odražata ga racionalna in funkcionalna arhitekturna zasnova. Okoliš je umirjen in odmaknjen od glavnih prometnic, do centra mesta in vseh pomembnih ustanov pa je peš potrebnih le slabih deset minut. Posamezne hiše so oblikovane enotno. Stojijo na parcelah velikosti med 333 in 360 m². Daljša stranica parcel leži v smeri jugozahod-severovzhod. Po dve in dve hiši sta zamaknjeni za slaba dva metra v smeri daljše stranice parcel.



Dostop z vozili je zgrajen z ulice Vena Piona. Od roba cestišča je urejen je 6 metrski prostor za parkiranje, ki ga na severni strani zapira pritlična dvojna garaža, nad katero je urejen bivalni vrt. Od spodnjega dela garaže do vhoda v hišo vodijo zunanje stopnice. Za hišo je urejen samostojni del vrta, ki se lahko uredi kot zelenjavni vrt ali pa uporabi kot bivalni vrt. Urejen je v dveh nivojih in daje dober občutek razgibanosti.

Pred hišo je urejena večja terasa, ki

bo prekrita s pergolo.

Kako je s stanovanjskimi prostori?

Pritličje:

Pritlični prostori zajemajo: dvojno garažo, vhodno teraso s pergolo, vhodni prostor, dnevni prostor z dnevno sobo ter kuhinjo in jedilnim kotom, kabinet, shrambo, ložo stopnišče in delno pokrito vrtno teraso.

Nadstropje:

V nadstropju so naslednji prostori: dve otroški spalnici, večja spalnica, garderoba, dve kopalnici, nočni hodnik, loža in balkon.

Skupne stanovanjske površine znašajo slabih 214 m², za bivalne namene pa lahko uporabimo tudi 72 m² podstrešja.

Kako do cene in nakupa?

Prve tri hiše bodo zgrajene in dokončane do januarja, ostale do konca prihodnjega leta.

Po ogledu načrtov in ko si hišo izberete, vam izdelamo ponudbo.

Cena se določi na podlagi izbrane hiše in velikosti parcele, upoštevajo se morebitne vaše želje (talne obloge, sanitarna oprema, morebitne druge

spremembe), ki jih je še mogoče izpolniti v fazi gradnje, velikost posamezne parcele in dogovorjeni način plačila.

Priprava finančnega načrta za nakup hiše upošteva različne možnosti. Pomagamo vam pri prodaji ali zamenjavi druge nepremičnine, kot so stanovanja, parcele, hiše ali poslovni prostori.

Nudimo vam vso strokovno pomoč pri pripravi dokumentacije in pridobivanju kreditov ali leasinga, z ročnostjo odplačevanja do 20 let in ugodno obrestno mero.

Ob upoštevanju površine, najvišje kvalitete izvedbe in ponudbe vseh spremljajočih storitev, lahko z gotovostjo trdimo, da ob nakupu krasne vrstne hiše, dobite zelo veliko.

Vse podrobnosti o tehničnih rešitvah in prodajnih pogojih dobite na sedežu podjetja

FINSTORMA, C. prekomorskih brigad 20, Šempeter pri Gorici ali na telefonskih številkah 39-36-630, 040-756-709; e-mail: z.mikus@siol.net.

POGLED JZ-SV



LUCIJA
ime prijazne ponudbe

**AKCIJSKA PRODAJA
V MESECU OKTOBRU**



85,00
ŽITNI JOGURT CELJSKE
MLEKARNE 180g

139,00
GOBA ZA IKEBANO

1099,00
SIR JOŠT
GORENJSKE
MLEKARNE 1kg

199,00
PAPRIKA V
KISU UVOZ
650g

129,00
SVEČA LANTERNA
(srednja)

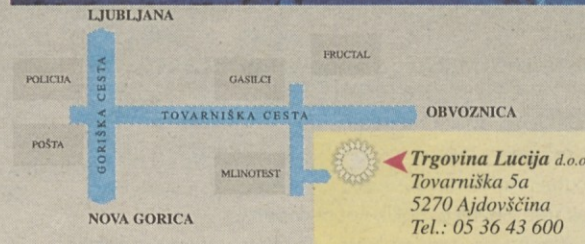
1399,00
MORTADELA Z
OLIVAMI UVOZ
1kg

1150,00
PRALNI PRAH FAKS 3kg
(+ kuhinjska krpa)

990,00
MLETO MESO 1kg

249,00
KUMARICE V
KISU UVOZ 650g

99,00
JABOLKA ZA
OZIMNICO 1kg



Odprto vsak dan, razen nedelje od 7. do 19. ure
Navedeni artikli bodo na voljo od 1. oktobra do 30. oktobra. Za tedenske akcije se bomo javljali na radiu
Nova vsak torek, kot je običajno



14	ZORA MARC MAKEDON. MOŠKO IME		REKA V FRANCIJI, DESNI PRIT. RHONE	TRATNIK SILVO	FUČKA BRANKO		MUSLIM. M. IME, NATAKAR V »PIKI«	NEKDANJI SRBSKI ČASOPIS (DELO)	LATNIK	PETER BAT KITAJSKA DINASTIJA 1368-1644		DEL MOŠKE OBLEKE
POPEČEN KRUHEK S SALAMO IN SIROM					IME NORV. SMUČ. SKAKALCA LJOKELSEIA				RDEČI PLANET			
GL. MESTO FR. DEPART. PAS-DE- CALLAIS					VRSTA ŽITARICE ANTON ANDERLIČ				TRSKA			
KRATEK MOŠKI SUKNJIČ, JOPIČ				INDIJSKI PISATELJ. (MULK RADŽ)					PEVKA FALK NADLEŽNA ŽUŽELKA			
REKA V RUSIJI, (IZ ČRK NONO)				MOZOLJ- AVOST LIPOVŽ ARTUR				MESTO V FURLANJI KIT UBIJALEC				
SESTAVIL DRAGO BRECELJ	MED	POJAV NA VODI DOMAČA ŽIVAL			RAZMERJE MED DVEMA VRSTA TROBILA				DAJATEV NA BLAGO PRI PREHO- DU MEJE	LEON CEJ KDOR POSTAVLJA IZOLACIJO		
SKANDIN. IME ZA SMUČI				KRAJ PRI SEVNICI AVSTR. TISK AGENCIJA			ZAJETJE VEČ OSEB AVST. SMU. (HANS)					
ŠKODLJIVA PADAVINA				KRAJ PRI SEŽANI AZIJSKI POLOSEL					ALJANA ZAGORC		OSAMLJ- ENOST	TROPSKI SADEŽ
RENATA ZORMAN			KAZEN, KI JE VEZANA ZA NAPREJ (V SLANGU)						JUTRANJA PADAVINA IME PEVKE CALLAS			
PRITR- DILNICA			ANDREJ NOVAK		ORIENTAL. GOSTIŠČE IME PEVKE JURKOVIČ		BIV. PREDS. KUČAN DOM ZA ČEBELE					
primorje					RAČUNSKA TABLICA (ABAKUS)		DRŽAVA V SR. AMER. BRIGA, SKRB					
					GREGORC EVGEN VENO PILON	ERGAVER MOJCA	ATELTSKA DISCIPLINA GRŠKA ČRKA			BASKOV. TERRORIST. ORGANI- ZACIJA		
										SRBSKA IGRALKA (EVA)		

Ime in Priimek:

Naslov:

Izžrebanci iz 14. številke: 1. Marinka Lozar, Vrtovin 25 a, Črniče, 2. Silvester Ipavec, Lavričeva 47, Ajdovščina, 3. Jakica Milošević, Gradnikove brigade 7, Vipava. Prejeli smo 79 rešitev. Nagrade prejmete v Kleti Vipava, pri Davidu Kodeletu, tel.: 041 693 097.

Rešitve križanke pošljite do 20. 10. na naslov Nova Nova d.o.o., Goriška 17, 5270 Ajdovščina.

Pokrovitelja današnje križanke sta Bratina Egon s.p., Picerija Na placu in Agroind Vipava

TRGOVINA HOJA

Tovarniška 1 v Ajdovščini (bivša ARA)
tel.: 368 18 06

Od 1.10.2003 do vključno 30.11.2003 v trgovinah
Hoja v Ajdovščini in Novi Gorici velika nagradna
akcija

za vsakih 10.000,00 sit vrednosti nakupa prejme kupec kupon in
sodeluje v žrebanju za nagrade:

prva nagrada - dvodnevni izlet na Dunaj za dve osebi v
prazničnem decembru ter deset nagrad v skupni vrednosti
75.000,00 sit.

Žrebanje bo v trgovini Hoja v Ajdovščini 4.12.2003 ob 17.00
uri.

- ženska, moška in otroška modna obutev za vse starosti in okuse
- bogata izbira obutve jesensko - zimske kolekcije
- športna obutev: Adidas, Nes,...
- izdelki kopitarne Sevnica: cokli, sobni copati,...
- galanterija: denarnice, torbice, potovalke tudi blagovne znamke Samsonite
- šolske potrebščine, voščilnice

NA RAVAN d.o.o., Čepovan 118, 5253 Čepovan

1894



VIPAVA

Ugodna ponudba sveč na poštah!

AKCIJA v oktobru - elektronska sveča 549,00 SIT

Mojca - velika 195,00 SIT

Kocka - velika 165,00 SIT

Termo sveča Buča 439,00 SIT

Vložek za termo svečo Buča 229,00 SIT

Piramida - velika 130,00 SIT

Komplet devetih sveč 1.200,00 SIT

Cene vključujejo DDV.

POŠTA SLOVENIJE
www.posta.si

www.volkswagen.si

PoLo

- bogatejša oprema
- serijsko tudi ABS
- ugodnejša cena: že od 1.990.000 SIT
- 20 % popust pri kasko zavarovanju*
- ugodni plačilni pogoji*

Polo. Bogatejši, a cenejši.

Avto Batič
Goriška cesta 41
SLO - 5270 Ajdovščina
Telefon + 386 5 36 61 369
Telefon + 386 5 36 58 300

Slika je simbolna. *Promotivni veljata do konca oktobra 2003.